

Sverre Haagensen
Gamle Madserud Allé 6
Oslo

og da sparstyrken vanskelig kan utnyttes i en hjerterkontrakt blir det meget vanskeligere å få 10 stikk i hjerter enn 9 i grand. (Spillet er tatt fra praktisk bridge, hvor Syd hadde hånden som oppgitt i 1. tilfelle og Nord hadde: E D Kn, 6, 10 9 x x x, Kn 10 9 x. I 4 hjerter taptes det 3 stikk: 1 i hjerter, 1 i kløver og ett i ruter.) 3. 3 grand: 10 poeng.

Nord må være klar over at Syd i beste fall har tilsammen 4 kort i de uedle fargene. Foreslår han allikevel grand så må han være godt gardert i disse fargene. Bildene i kløver kan neppe utnyttes i en hjerter kontrakt, derved er det gitt at det skal spilles grand og Syd har reserver nok til å løfte til utgang.

4. pass: 10 poeng.

5. 5 kløver: 10 poeng.

Igen to oppgaver som skal diskuteres under ett. For begge tilfeller er det felles at Nord ikke krever til utgang med å hoppe i første melderunde, men han krever til en runde med å avgi en hoppmelding i annen melderunde. — Etter meldingene kan Syd slutte seg til at Nord har singel hjerter. — I første tilfelle blir da tilpasningen mellom hendene lite gunstig og Syd har ikke annet valg enn å si pass. I det andre tilfelle er tilpasningen den best tenkelige og Syd må prøve utgang til tross for at han i grunnen har en minimumsåpning.

6. 3 hjerter: 10 poeng.

Etter Nords sterke gjenmelding er det soleklart at han skal det spilles momp. — Syd hadde jo krevet til utgang i første melderunde med en hoppmelding til 2 spar, hadde han ikke trukket fra punktverdien den foreløpig tvilsomme verdi som ruter konge singel representerte. Men etter Nords hopp i grand får dette kort tilbake sin fulle verdi. — 3 hjerter i denne situasjonen er krav og tar sikte på å finne ut om Nord har 4 eller 5 hjertere. Fortsetter Nord med 4 hjerter, så vet Syd at Nord har femkortsfarge og Syd kommer ikke å gi seg under 6 hjerter,

og han undersøker også mulighetene for 7. — Gjenmelder Nord 3 grand, så hopper Syd ganske enkelt til 6 grand. (Nord har da bare 2 kort i spar — ellers ville han meldt 3 spar over 3 hjerter! og han har heller ikke 4 kløvere: ellers hadde han nok åpnet med 1 kløver). — Gjenmelder Nord 3 spar så må spillet gå i spar, men hvor høyt? I alle tilfelle i 6 — om 7en står avhenger av bl. a. om Nord har spar Dame eller ikke. Om dette kan undersøkes avhenger av hvor godt avslipet slømeteknik paret rår over.

7. Legger Syd spar 7 så må Vest skifte til ruter — noe som lett kan resultere i bet. Derfor bør Syd legge på spar knekt. Vest vil da — etter all sannsynlighet — tro at Øst har spar 7 igjen og vil fortsette med spar eller la være å stikke med kongen. I begge tilfelle vinner Syd lett — under forutsetning at Vest har startet med 5 hjerter. — Selvfølgelig kan Syd spille seg bet — i en kontrakt som står — med å følge den anbefalte planen, men det er større fare i ruterskift.

10 poeng for spilleføringen.

8. Syd har 100 % sikkert spill: hjerter til esset og liten spar til saksen. Holder saksen så må Syd sågar få overstikk, men la oss si at saksen ikke holder og Øst kommer inn. Øst har hverken kløver eller ruter og må returnere spar eller hjerter. Det spiller ingen rolle hva han velger. I begge tilfelle kan spilleren ta 2 stikk i spar og 1 i hjerter (bordet kaster en ruter på hjerter) slik at han slutter på bordet. Og det stikk som bringer spilleren inn til bordet squeezer Vest i ruter og kløver.

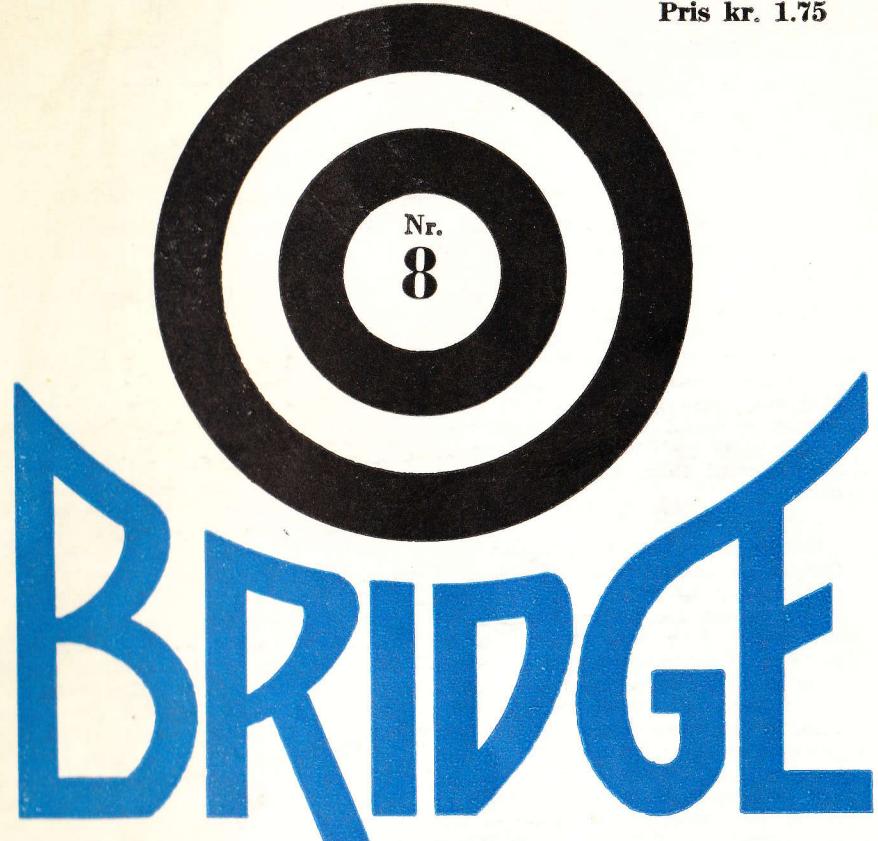
10 poeng for spilleføringen.

9. Spilleren skal ta for spar ess og trekke liten trumf til esset. På spar konge forsvinner Nords kløvertaper og spilleren setter i gang kryss-stjelen gen.

10 poeng for spilleføringen.

10. Syd skal stikke med hjerter ess! Dette for å gardere seg mot at de gjenværende 5 trumfer er alle sammen hos Øst. (Har Vest opprinnelig hatt 6 hjerter kan kontraktene aldri vinnes). Etter hjerter ess trekkes hjerter (Forts. side 266)

Pris kr. 1.75

BYKAMPEN OSLO — GÖTEBORG

Hans Bie: ----- OMKRING 1 GRAND

W. B. Herseth: SPILL FRA PARMESTERSKAPET

Leif Nielsen: ----- SPILL FRA ITALIACUPEN

Terence Reese: ----- «QUE SERA, SERA»

Egil Ronneberg: ----- EFOS — NYE IDEER

Knut With: ----- KRAGERØ-CUPEN 1960

W.B.H.

BRIDGE a la Carte

Vårt spesialnummer fra italienernes vikingeferd fikk en meget god mottagelse og vi takker for hyggelige hilser. Men æren for at vi kunne klare det, deler vi med Rolf B. Amundsen, Ålesund, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen og Arne Hofstad, Trondheim, som hver for seg dekket sine respektive lokaloppgjør så godt. Spesialnumret var i utpreget grad resultatet av godt teamwork og vi lar blomstene gå videre til våre medarbeidere.

En skjønner best hvor meget som foregår på bridgefronten, når en selv er utenlands på ferie. Den ene turneringen avløser den andre. Programmet blir nesten før tett. Derfor kan en se en markant tilbakgang i anmeldelsene til lokale turneringer som f. eks. den tidligere så populære Oslo pokal. Eller til Oslomesterskapet for par. Men her skyldes ikke fall makkers og min manglende deltagelse ikke mangel på lyst til å spille, men ganske enkelt at to av turneringsdagene faller så tett på hverandre at det bare er en lørdag og søndag imellom. Sammen med andre faste spilledager blir programmet for tett besatt for oss og derfor får vi dessverre ikke tid til å delta. Et resonnement som jeg vet at vi ikke er alene om.

Jon Norderhaug utga for noen år siden en interessant liten bok om spørremeldinger. Forleden dag hadde jeg hatt på tråden med følgende spill:

♠ E D 10 5 ♠ K 9 7 2
 ♥ E D 7 6 2 ♥ K 8
 ♦ D ♦ E K 5 3 2
 ♣ E 9 7 ♣ 8 4

Har du noe imot å spille 7 spar på disse kortene, spurte Norderhaug.

Nei, i grunnen ikke, svarte jeg.
 Ja, men hvorledes skal syveren meldes?

Vel, her er Norderhaugs meldingsforløp:

Vest	Øst
1 ♥	2 ♦
2 ♠	4 ♠
4 gr.	5 gr.
7 ♣	

—Etter at folk flest melder 5 kløver med 0 eller 4 ess (eller bruker italiensk Blackwood, som i prinsippet er det samme) så er jo svaret 5 grand blitt ledig i Blackwood. Derfor har ganske mange av oss begynt å bruke svaret 5 grand i samme betydning som etter Culbertsons 4–5 grandkonvensjon. Altå 1 ess + kongene i alle meldto farver. På dette punkt lå nemlig meget av styrken i Culbertsons 4–5 grandkonvensjon. Vi fikk vite om vi hadde de vitale kongene. Etter vanlig Blackwood får en jo bare rede på antallet av konger, men i dette eksemplet er kløverkongen av helt underordnet betydning. Det er de 3 andre kongene som teller. Det er de som gjør Vests røde damer så veldig verdifulle. Her får Vest faktisk de best mulige opplysninger. Øst må ha minst 4 kort i spar for å hoppe til 4 spar og 5 granden forteller at han sitter med kongen i trumfargen. Hjerterfarver kan høyst være på 3 kort hos Øst (ellers hadde han med sine toppkort hoppet i hjerter direkte). Og da han med 5 grand viser hjerter Konge er farven tapsfri. Med de to topphonnørene i ruter (og meldbar farve) vet Vest at hans kløvertapere er dekket gjennom kløveravkast. Dermed kan han si 7 spar, som bare kan tapes ved en internalsk trumsits. Men prøv å komme like sikkert frem etter vanlig Blackwood, spørremeldinger eller Cuebids.

Redaksjon:

Finn Myhrer
 Leif Nielsen
 Helge Vinje

NR. 8 - 1960

Redaktør:
 William B. Herseth
 Tlf. 44 35 30
 sikrest kl. 17–18.

BRIDGE

Faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Ålesund, Asbjørn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gulbrandsen, Oslo, Randi Herseth, Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Bjarne Mathiesen, Ålesund, Egil Rønneberg, Oslo, Oddm. Sjursen, Hamar, Kristian Svenning, Narvik, Knut Palmstrøm, Drammen og Knut With, Kragerø.

Utgis av Aasm. Engens Forlag A/S, Universitetsgt. 7, Oslo.
 Postboks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 44 65 - 33 28 16.

Interessant bykamp Oslo–Göteborg

Returkampen mellom Oslo og Göteborg ble i år spilt i Göteborg, hvor svenske hadde lagt opp et meget godt arrangement. Göteborg Bridgeförförande Bo Almgren hadde all ære av hele arrangementet.

Ifjor vant Oslo stort over et reservepekket Göteborgslag som p.g.a. uforutsatte hindringer måtte savne en av sine støttespillere. I år stilte Göteborg på hjemmebane med fullt lag:

Manfred Kamras—Gunnar Larsson,
 Rolf Hansson—Ragnar Hjertonsson og
 Anders Larsson—Jan Pettersson.

I betrakning av at dette laget de sist 3 år på rad har vunnet det svenska lagmesterskapet, regnet man man at det ville bli et hardt oppgjør med årets norske lagmestre Sinsen som stilte opp med:

Olaf Eide—Knut Skaug og
 Gunnar Johansen—Odd Larsson.

Men Sinsenlaget, som var i meget god form etter Italiakampen, vant imidlertid en sikker seier. Oslo vant samtlige runder á 16 spill. Runde for runde ble nemlig resultatet:

Runde 1:	13	8	Oslo + 5 p.
» 2:	31	18	» + 18 »
» 3:	17	15	» + 20 »
» 4:	21	19	» + 22 »
» 5:	15	8	» + 29 »
» 6:	11	10	» + 30 »
		108	78

Tallene gir idetheletatt et godt bilde av kampen. De 3 jevneste rundene (dvs. halvparten av kampen) ga tilsammen 5 poeng til Oslo, mens alle de rundene hvor det var svingspill gikk stort i norsk favør. Göteborgsgerne spilte nemlig i solid stil, de var endel uhedlige med sine stampekontrakter, men gjorde ellers god innsats. Når Oslo derfor vant samtlige runder, må en ha lov til å gratulere våre spillere med en meget god innsats.

I motsetning til ifjor omfattet bykampen denne gang også en damekamp. Göteborg stilte med:

Anna Lisa von Barth—Siv Zachrisson
 Maj Lindholm—Carin Wärmark og
 Gunila Järpner—Birgitta Jørgensen
 mot Oslolaget:

Reidun Dillerud—Randi Herseth og

Inger Johanne Isachsen—Aaslaug Ramm Johansen.
Seiren gikk til Göteborg med god margin.

Runde for runde ble resultatene:

Runde 1: 30	8	Göteborg	+ 22 p.
» 2: 15	24	»	+ 13 »
» 3: 24	2	»	+ 35 »
» 4: 14	28	»	+ 21 »
» 5: 13	18	»	+ 16 »
» 6: 17	15	»	+ 18 »
	113		
	95		

Som en ser vant begge lag 3 runder og i virkeligheten var det den for det norske laget så katastrofale tredje rundene som avgjorde kampen.

Knut Skaug hadde bykampens pusigste episode. Han får følgende hånd:

♠ 10
♥ Kn 6 5 4 3
♦ Kn 10 9 8
♣ 9 8 7

Kortene er gjengitt etter hukommelsen, så Knut vil ikke garantere at ikke et eller annet lite kort kan være «feilhusket». Men den som kjenner Knut Skaugs fremragende evne til å huske spill, vil vite at kortene nok sikkert stemmer. For poenget i historien spiller imidlertid dette ingen rolle.

Makker er renons i ruter og motparten havner i en normalkontrakt. Så langt er det ikke noe merkelig.

Men noen spill senere tar Knut opp følgende hånd:

♠ 10
♥ Kn 6 5 4 3
♦ Kn 10 9 8
♣ 8 7 6

Dette må være samme spill, er Knuts umiddelbare tanke, da han tar opp disse kortene. Det er jo kort for kort samme hånden som sist. Nei, forresten, kloverne stemmer ikke. Med sin gode korthusk var han nemlig klar over at forrige gang hadde han kl. 9 8 7 mot kl. 8 7 6 denne gangen. En bagatellmessig forskjell, men likevel nok til at han bestemte seg til å se utviklingen av. Og da makker åpner med 1 ruter, — i den fargen han forrige gang var

renons — lar Knut spillet gå sin gang. Men hva skjer ved det andre bordet? Der setter svensken igang og kommer i utgang ganske høyt før Odd Larsson dobler. Men nå skjer noe ganske usedvanlig. Den svenske spilleren som har Knut Skaugs kort, tar doblingen av utgangskontrakten ut med 7 grand! Og mens alle ser spørrende på ham legger han sine kort opp og sier:

— Dette spillet har vi spilt før, så det må gis om.

Nei, spillet er ikke spilt før. Turningslederen blir tilkalt. Svenskene har ordinært meldt seg opp i utgang og blitt doblet, hvilket i allfall vil koste 700 poeng.

Turningslederen kom frem til følgende hyggelige, men etter lovene knapt holdbare løsning. Det avgitte bud på 7 grand annuleres. Den doblede kontrakt (i utgang) ansees for å være sluttmedding. Og dermed ble det.

Jeg er som sagt meget tiltalt av den salomoniske dommen som uttrykk for godt vennskap, men noen presedens bør den ikke danne. I et Europamesterskap, en landskamp eller en bykamp må en spiller ta ansvaret for en avgitt melding selv om han aldri så meget regner med at den er spøkefullt ment.

Hamarturneringen 1960

RESULTATLISTE:

	Poeng
1. Jens Magnussen-Sæther, Astra	2513
2. Knapp-Engemoen, Gjøvik	2485
3. Koppang-Olsen, Akademisk	2475
4. Furulund-A. Mathiesen, Ottestad	2458
5. Lenth-Hagen, Hamar	2373
6. P. Engebretsen—Peersen, Akad.	2365
7. Fjelstad-Opsahl, Stange	2361
8. A. Brekke-I. Elvig, Bridgeforb.	2353
9. Georg Christiansen-Lian, Astra	2352
10. Riise-Salterød, Akademisk	2351
11. Bolstad-Pedersen, Jernbanen	2339
12. Pedersen-Johannesen, Hamar	2334
13. Angell-Aasbakken, Hedmark	2287
14. Magnussen-Tveth, Lillehammer	2277
15. Bråthen-Eriksen, Halden	2275
16. Løkken-Dalseng, Gjøvik	2243
17. O. Kristiansen-Myrer, Oslo	2238
18. Torp-Johansen, Akademisk	2237
19. Nygård—Hovde, Akademisk	2227
20. Eidsvoll-Hansen, Sinsen	2221

«TOPPSCORE MED TERENCE»

Terence Reese:

“Que

sera,

”

sera . . .

♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦

Det som skal skje, vil skje — forteller den kjente slagermelodien, men for bridgespillerne er denne passive innstilling ikke riktig. De bør konsentrere seg om å se hva som nødvendig viser må skje. Det finnes nemlig visse typer av hender hvor spilleren ganske enkelt må forutsette en bestemt fordeling av en sidefarve, fordi det ganske enkelt bare er med denne fordeling at han i tide vil kunne etablere de nødvendige avkast for å kunne vinne sin kontrakt.

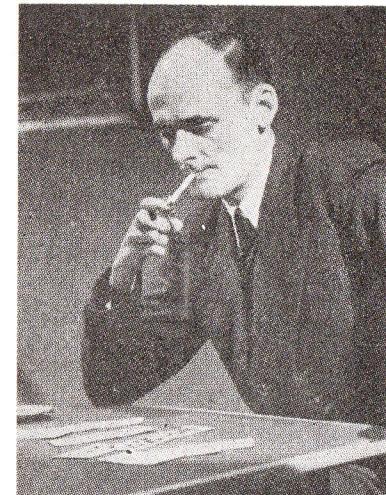
Det følgende spillet ble en stor skufelse for Øst. Enda hans makker hadde doblet opplysende og han selv satt med 2 ess, måtte han være vidne til at spilleren tok hjem en doblet slemkontrakt. Og hva verre var: det ble faktisk gjort forsøk på å gi ham skylden.

Syd gir Øst-Vest i sonen:

♠ —
♥ K D 10 8 3
♦ 8 5 4 2
♣ Kn 10 6 4

♠ K D 6 5	8 4 2
♥ Kn 9 5 2	7 6
♦ K 7 3	E 10 6
♣ K D	3

♠ 7 3
♥ E 4
♦ D Kn 9
♣ E 9 8 7 5 2

Meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 kl.	Dobl.	1 hj.	4 sp.
pass	pass	5 kl.	5 sp.
pass	pass	6 kl.	pass
pass	Dobl.	pass	pass
pass			

Vest startet med sp. K som ble stjålet av blindemann. Spilleren tok kl. Ess og spilte så på den beste sjansen: Han må ha 3 avkast i ruter før motparten kommer inn på trumf Konge. Derfor knep han annet hjerter spill med tieren og nå forsvarer alle rutertaperne på hjerter. Godt spilt, for hjerterfordeling 3—3 ville ikke ha gitt ham 3 avkast i tide.

Men hvordan kan noen våge å påstå at det var Østs tabbe, vil kanskje noen spørre. Tilsynelatende gjorde han sitt beste ved å presse motparten i 6 kl. som jo kan betes.

I en hissig etterpådiskusjon hevdet imidlertid Vest at Øst skulle ha meldt 5 ru. istedetfor 5 sp. for å markere det beste og betende motspill hvis motparten skulle gå i 6 kl. Det er et poeng som er verd å merke seg, når en lignende situasjon dukker opp, men her

synes jeg at en slik melding ville kunne misforstås. Øst ville nemlig meldt like-dan med 6-5 fordeling i spør og ruter.

Spillerens spilleføring var ikke van-skelig å finne frem til i det spillet vi nettopp har gjennomgått. Men la oss se på 2 spill til hvor samme spille-prinsipp dukker opp i langt mere til-slørt form:

♠ E Kn 6 2	♦ K 8 3	♥ Kn 10 5	♣ K 7 6
♥ K 8 3	♦ Kn 10 5	♦ K 8 3 2	♦ K 7 6
♦ Kn 10 5	♦ K 8 3 2	♣ 8 3	♣ E D 10 4
♣ K 7 6	♣ E D 10 4	♠ 4	♠ E D Kn 10 4
♦ D 10 9 7 5	♦ E 7 6	♥ 7 5	♦ E D 10 4
♥ 7 5	♦ E D 10 4	♦ K 8 3 2	♦ E D 10 4
♦ K 8 3 2	♦ E D 10 4	♣ 8 3	♣ Kn 9 5 2

Friske meldinger av Nord-Syd:
Syd Nord
1 hj. 2 gr.
3 kl. 4 hj.
6 hj.

Vest startet med sp. 10 og blindemann stakk med esset. Spillerens oppstilling viste 2 rutertapere samt 1 mulig kløvertapere. Når man ser bort fra en slik drømmesits som at sp. K, D sitter tredje, så sp. Kn kan godspilles ved stjeling, er den eneste riktige sjansen å prøve å få kastet en av blindemanns rutertapere på fjerde kløver og deretter få stjålet en ruter.

Forutsetningen for å kunne gjøre dette er at samme motspiller har 4 kløver og 3 trumf. En slik spilleplan er knyttet til et visst safety play. Spilleren må først avgj 1 rutertikk, før han trumper 2 ganger, for ellers kan motparten trekke ut den siste trumfen hos blindemann når de får sitt rutertikk. La oss anta at Vest stikker første rutespill og fortsetter med flere spør. Syd stjeler, tar 2 runder hjerter og spiller ru. Ess. Så kommer 4 runder kløver med finesse over Østs knekt. Blindemanns siste ruter kastes på fjerde kløver og det gjenstår bare å dekke spillerens siste rutertapere med hj. K.

Her er enda et eksempel av samme art hvor spilleren dessuten måtte ba-

sere sitt spill på at motparten ikke fant det skarpeste motspillet:

Syd har gitt. Ingen i sonen:

♠ 9 7 6 4 2	♦ K Kn 9	♥ E 10 4	♣ D 10
♥ K Kn 9	♦ E 10 4	♦ Kn 8 6 2	♣ D 10
♦ E 10 4	♣ D 10	♣ K 7 3	♦ D Kn 10 3
♣ D 10	♦ D Kn 10 3	♦ K 7 3	♦ K 9 5
♦ K 7 3	♦ K 9 5	♣ E Kn 8 6 4 2	♣ Kn 9 5 2

Syd spiller 4 spør. Vest starter med hj. 7. Takket være den dårlige tilpassingen er det 4 direkte tapere i spør og kløver, og spilleren ser at han bare kan vinne sin kontrakt hvis han får tid til å kaste av en kløver hos blindemann før motparten tar kl. E, K.

Spillets første poeng er å behandle hjerterfargen slik at man får Vest til å tro at hans makker har rutertikk. Derfor legger spilleren hj. 9 fra blindemann og da Øst dekker med tieren, stikker spilleren opp med hj. E.

La oss stanse et øyeblikk å se litt nærmere på motspillet. Her foreligger nemlig et meget instruktivt motspillspoeng. De fleste spillere ville vel stukket hj. 9 med tieren, nesten automatisk, men det er *galt!* Øst kan nemlig bedømme hele hjertersituasjonen og han skal derfor legge hj. 4 som ikke et øyeblikk lar Vest være i tvil. Når Øst legger svakhet og ikke viser den ringeste interesse for hjerterfargen, kan makker helt enkelt ikke placere hj. D hos ham.

I annet stikk fortsetter Syd med en sparhonnør. Vest stikker og returnerer hjerter, fordi han tror at hans makker har Damen.

Så langt er det altså gått godt. Kløverskiftet er unngått og nå kan Syd for alvor begynne å se muligheter for å vinne spillet. Det er ikke mye som taler for å fortsette med spør. Spilleren kan ikke regne med at Vest har sp. E K double, for hvis sitzen er slik, vil Vest normalt fortsette med sin andre sparhonnør for ikke å risikere innspill på et senere tidspunkt. (Legg

også merke til at sp. 8 falt fra Øst.) Hvis Vest har E, K, x vil en ny trumfrunde gi Øst anledning til å vise styrke i kløver. Og hvis Øst skulle ha den siste trumfbonnøren, vil han ganske sikkert spille kløver når han kommer inn.

Syds eneste virkelige sjanse er derfor å gå løs på rutertapen uten tempotap. Han må stikke den andre hjerteren med Kongen, fortsette med ru. 4 til ru. K og så spille ruter 3. Når Vest følger med liten ruter, må han knipe med tieren. Deretter tar han ru. Ess og spiller seg hjem på hj. D. Og voila — nå forsvinner en kløver hos blindemann på ru. D.

HYPOTESE — IKKE LOGISK SLUTNING

I de foregående eksemplene har spilleren ikke hatt noen grunn til å anta at sidefargen satt 4-2 med knekten i saks. Spillets karakter har simpelthen *tvunget* ham til å basere sitt spill på en forutsetning, som var rent hypotetisk, fremfor å kunne basere spillet på logiske slutninger. I neste spill må spilleren basere sitt spill på at en farge er fordelt 4-1 tiltross for at han ikke har noen konkret grunn til å forutsette denne fordeling:

Syd har gitt. Øst-Vest i sonen:

♠ E 8	♦ K Kn 7	♥ 9 8 7 6 5	♣ Kn 9 2
♥ K Kn 7	♦ Kn 9 6 5	♦ D	♦ D 10 7 5 3
♦ Kn 9 6 5	♦ D	♣ D	♣ 10 9 8 6
♣ Kn 9 2	♣ D	♣ E 10 3	♣ E K 8 5 3
♦ D 10 7 5 3	♣ E 10 3	♦ K Kn 6	♦ K 9 7
♥ 10 9 4	♦ K Kn 6	♥ E	♦ E D 4
♦ K Kn 3 2	♥ E	♦ E 10 4	♦ 7 3
♣ D	♦ E 10 4	♣ K 8 7 6 5 4	♣ E

Etter at Nord hadde besvart åpningsmeldingen 1 kl. med 1 ru. (1 grand ville vært bedre) og deretter støttet kløver, havnet Syd i 5 kl. istedetfor 3 grand.

Vest startet med hj. 10 som Syd stakk med Esset. Liten spør til sp. Ess og så kom liten kløver til Syds konge. Vest måtte på med Damen.

Når kl. D falt var det klart at Øst opprinnelig måtte ha kl. E, 10, 3. Det vil altså si at spilleren må regne med

2 sikre trumftapere. Men hvorledes unngå 2 rutertapere. Den ene ruteren kunne riktignok kastes på hj. K, men hva med den andre rutertapen? Syd spilte imidlertid på den sjansen han hadde: Han tok Esset i ruter, eliminierte sparfargen ved å stjele den tredje spør og lot så Øst komme inn i kløver. Og nå måtte Øst spille hjerter opp i saks etter å ha tatt sine 2 kløverstikk. Derved sto kontrakten.

PSYKOLOGISK SAFETY PLAY

I min nye bok «Play bridge with Reese» har jeg et eksempel på en slags hypotetisk forutsetning, som — såvidt meg bekjent — er ny innen bridgelitteraturen. Spillet, som først fikk meg inn på denne tankegangen, var dette:

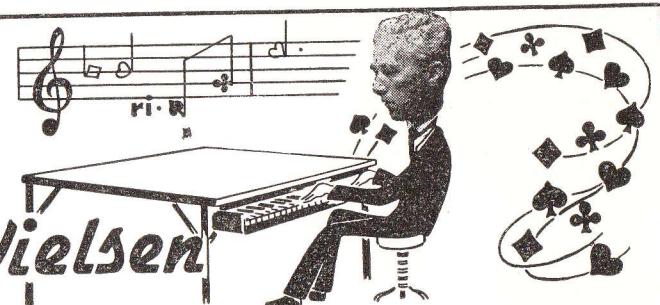
♠ 10	♦ 7 3	♥ 10 8 5 3	♣ K D Kn 5 4 2
♦ 7 3	♣ K D Kn 5 4 2	♠ Kn 6 4 2	♥ E Kn 6 2
♣ K D Kn 5 4 2	♣ E	♦ K 10 8 2	♦ K 10 8 2
♦ E K 8 5 3	♦ K 9 7	♣ E	♣ E
♦ K 9 7	♦ E D 4	♦ 7 3	♦ 7 3
♦ E D 4	♦ 7 3	♣ E	♣ E

I en robberbridge åpnet Syd med 1 sp. og Nord meldte temmelig uforsiktig 2 kl. Da Syd fortsatte med 2 grand, prøvet han å slå av med 3 kløver, men det hjalp ikke for Syd lot seg ikke stanse under 3 grand.

Vest startet med ru. 5. Syd lasjerte ru. K og stakk annet ruterspill. Så fortsatte han med liten kløver til Knekkten, som ble stukket med Esset. Da kløverfargen ikke lot seg godspille, måtte han notere seg for 2 biter. «Jeg kunne ha vunnet hvis jeg hadde kikket i kortene og hadde lagt *liten* kløver fra blindemann» sa Syd temmelig åndsfritt.

Men han *kunne* på en måte kikket i kortene, bemerk det, men på hvilken måte? Hvis nemlig kl. Ess var gardert, ville det blitt holdt tilbake for å bryte forbindelsen med bordet. Det er sikkert nok. Eneste sjansen å spille på var derfor at *Esset satt singel*. Samme poeng foreligger hvis blindemanns kløverfarge ser slik ut: K D 10 x x x uten innkomst i sidefargene. Eneste håp å spille på er også her *Esset singel*.

SPILL MED Leif Nielsen

Spill fra «Italia-cup'en»

La oss begynne med et «stort» spill, som «bare» er av meldeteknisk interesse:

♠ 3	♦ 7 6 5 4
♥ K D Kn 2	♥ 5
♦ E Kn 8 4 2	♦ 10 9 7 3
♣ E Kn 2	♣ 10 9 5 3
♠ K D Kn 9 2	♠ 7 6 5 4
♥ 9 8	♥ 5
♦ D 6	♦ 10 9 7 3
♣ K 8 7 4	♣ 10 9 5 3
♠ E 10 8	♦ 7 6 5 4
♥ E 10 7 6 4 3	♥ 5
♦ K 5	♦ 10 9 7 3
♣ D 6	♣ 10 9 5 3

Vest gir, alle i faresonen.

Som regel åpnet vest med 1 spar, men så utviklet det seg meget forskjellig ved de forskjellige bord. Slutkontraktene ble fra 4 til 7 hjerter hos N/S, men det var flere Ø/V-par som stampet i 6 spar over 6 hjerter, og merkelig nok var det flere av disse som klarte seg med 5 beter, med påpasselig motspill er det selvfølgelig 6 beter, og dårlig score for Ø/V, idet det bare var 3 par som meldte 7 hjerter. Vi var selv av de heldige som kom i 7, men vi fikk god hjelp av italienerne Forquet—Perroux, som vi spilte mot da. Meldingsforløpet var:

Vest	Nord	Øst	Syd
2 ♠	dobl.	pass	4 ♥
pass	5 ♥	pass	6 ♥
pass	pass	6 ♠!	7 ♥!
pass rundt.			

2-spar-åpning betyr ca. 9–11 p. og en solid farge på 5–6 kort. En slik åpning vanskelig gjør selvfølgelig det videre meldingsforløp for N/S, men med åpne kort er det lett å se at man bør kunne finne fram til den nesten bom sikre 7-er. Prøv med Deres makker (både med 1- og 2-sparåpning).

Det andre spillet vi hadde mot disse italienerne var heller ikke av de «små».

♠ K D Kn 5	♦ 7 6 5 4
♥ K D Kn 8 4	♥ 5
♦ 9	♦ 10 9 7 3
♣ D 10 8	♣ 10 9 5 3
♠ 8 3 2	♦ 7 6 5 4
♥ 6 5 3	♥ 5
♦ K Kn 7 5	♦ 10 9 7 3
♣ K 9 7	♣ 10 9 5 3
♠ E 10 9 7 6	♦ 7 6 5 4
♥ E	♥ 5
♦ E D 8 3 2	♦ 10 9 7 3
♣ K 5	♣ 10 9 5 3

Syd gir, N/S i faresonen.

Her burde det ikke være noe problem å komme i 6 spar, men vi fikk over middels-score for denne kontrakt med 12 stikk.

Da jeg gikk trumf ut, så jeg store sjanser til å få alle stikkene, jeg spilte imidlertid safe ved å trumfe 3 ganger etter å ha tatt ut hj-ess, deretter alle hjerterne, og nå kan jeg, etter å

ha kastet begge kløverne på hånden få 7 trekk ved å prøve ruterfinessen, det ble altså bare 6 trekk. Først lengre tid etter kom jeg til å tenke på at jeg, som kortene satt, kunne fått 7 trekk på et dristig og flottere spill. Etter at hj-ess er tatt ut, trumfes 2. gang, så spilles 2 ganger hjerter, håndens kløvere forsvinner, og nå spilles kl-dame som øst må dekke, så trumfes det for 3. gang til bordet og de 2 siste hjerter lager vanskeligheter for vest, enten må han holde kl-knekta alene, da stjeler kl. 8, og 10-eren står, eller han blir sittende med bare ett kort ved siden av ru-konge, da spilles ru-ess og en liten rute til stjeling, hvormed ru-dame står. Slik skulle det selvfølgelig vært spilt (i dette tilfelle).

Mot Chiaradia—D'Alelio hadde vi et spill, som virkelig er ganske pussig:

♠ K 9 3 2	♦ 7
♥ E Kn 9 4	♥ 10 8 5 2
♦ 3	♦ E D 8 2
♣ 8 4 3 2	♣ E K 9 6
♠ E Kn 8 6	♠ 7
♥ K D 7 3	♥ 10 8 5 2
♦ Kn 9 5	♦ E D 8 2
♣ 10 5	♣ E K 9 6
♠ D 10 5 4	♦ 7
♥ 6	♦ K 10 7 6 4
♦ K 10 7 6 4	♦ D Kn 7

Vest gir, Ø/V i faresonen.

Det vanlige i dette spillet var at Ø/V meldte 4 hjerter og gikk en bet, det samme gjorde vi, og det ser ved første øyekast ganske rimelig ut at N/S får 1 ruterstikk og 3 trumfstikk, men la oss se hvordan det kan gå. Spar, ruter eller kløver kommer ut, (det er ikke så morsomt med ruter ut fra nord, og da skulle man vite at man må stikke med esset med en gang for overhode å kunne ha sjanse på kontrakten), så må vi begynne med kryssstjelingen med en gang, og da først med sparess og liten spar, derpå ess og konge i kløver og en stjeling av kløver, (nå står kløver-ni), ny sparstjeling, og kløver-ni, som vest dekker, sist spar stjeler, og vi har allerede fått 9 stikk, og det 10-ende er sikret.

Belladonna—Manca hadde ikke uflaks mot oss i dette spillet:

♠ E D 5	♦ K 9 3
♥ E 10 7 3	♥ D Kn 8 4 2
♦ E D 5	♦ 8 2
♣ 8 5 2	♣ 10 9 4
♠ 8 7 2	♠ Kn 10 6 4
♥ 9 6 5	♥ K
♦ K Kn 10 7 3	♦ 9 6 4
♣ D 3	♣ E K Kn 7 6

Syd gir, ingen i faresonen.

Nord (Belladonna) ble spiller av 3 grand, ruter 8 ble spilt ut, og det ser kanskje med en gang ut som det er det værste han kan få ut, hvilket utviklingen ikke bekrefter. Han stakk første ruter, spilte seg inn på kl.ess og tok sparfinessen, øst stakk og spilte flere ruter, som ble stukket, nå måtte spilleren ta for hj.konge, spille seg inn på spar og ta for hj.ess og den 3. spar og spille kløver. Nå har han 9 stikk sikkert ved å toppe kløverne, og det gjør han selvfølgelig i lagturnering. Belladonna lot seg ikke friste til finesse, det ble 6 trekk, og det var det ikke mange som fikk.

Et spill som kunne blitt morsomt var dette:

♠ Kn 10 5
♥ 5 4
♦ 9 7 6 2
♣ D Kn 8 3

♠ E 9 7 4	♦ D 8 3
♥ 9 6	♥ E D Kn 10 3 2
♦ E K Kn	♦ 10 3
♣ K 10 9 2	♣ E 6

♠ K 6 2
♥ K 8 7
♦ D 8 5 4
♣ 7 5 4

Ost gir, ingen i faresonen.

Vi var blant de få som kom i 6 hjerter, som dessverre ikke kunne vinnes, da Syd både hadde hj- og sp.konge. Leseren lurer kanskje på hvordan vi kunne fått kontrakten, hvis nord hadde fått sparkonge, men det kunne vi virkelig, som spillet utviklet seg ved vårt bord. Kløver 7 ble spilt ut, den gikk til esset, derpå ruter til esset for å prøve hj. 9, syd stakk med

kongen og spilte ruter. Øst øynet nå en sjanse til å få kontrakten, han fineset, kastet en spart på 3. ruter og fortsatte med trumf til stillingen var:

♦ Kn 10

♥ —

♦ —

♣ D 8 3

♦ E 9
♥ —
♦ —
♣ K 10 2

A	n
v	6
S	5
C	6

♠ K 6 2

♥ —

♦ —

♦ 5 4

Når nå øst spiller hj.ess, legger han spar 9 hos vest og nord må legge en høy spart. Hvis nå nord's siste spart er kongen, står øst's kort etter at spartess er spilt. Dessverre var det ikke slik denne gangen. Legg merke til at en slik situasjon ikke oppstår hvis syd returnerer klover etter å ha fått for hj-konge. Noen vil vel kanskje lure på om det ikke med den foreliggende kortsits er mulig å vinne ved på et tidligere stadium å presse ut syd's konge, slik at sp. 8 kan bli et viktig skvirkort, det ser ikke umulig ut, men jeg tror ikke det går.

I dette spillet var kontraktene og resultatene meget forskjellige:

—

♥ E 10 9 8 7

♦ kn 8 2

♣ E 9 8 7 3

♦ Kn 8 7 6 2
♥ —
♦ E D 10 7 6 4
♣ D 2

A	n
v	6
S	5
C	4

♠ K D 9 5 3

♥ K 3

♦ K 3

♣ K 10 6 5

Øst gir, alle i faresonen.

Flera på øst's plass åpnet med svak 2 hjerter, noen ble sittende med kontrakten, doblet eller udoblet, det var naturlig flere beter. På vest's plass ble det spilt spar- eller ruterkontrakt med vekslende hell, på syd's plass 3 grand som er sjanserik. Meget god score oppnådde N/S ved å spille 5 klover doblet, det skal nøyaktig motspill til for å bete kontrakten. La oss si at ruter 9 blir spilt ut, det beste motspill

er nå å spille 3 ganger ruter, øst bruker 3. gang kl.knkt, og nord må finesse damen. Så spiller han hj. 10 fra hånden, og hvis øst er uforsiktig nok til å dekke med honnør, er kontrakten sikker, idet øst's annen honnør presses ut senere med syd's trumf, hvis imidlertid øst ikke dekker, får nord riktignok stikk for sin hj. 10, dessuten for ess, konge og en som stjelles, men fremdeles blir han sittende med en hjertetaper, som ikke kan forsvinne.

Problemklubben . . , .

Forts. s. 292

ter 7 til Kongen. Følger begge motspillerne hjerter, er alt over. Har Vest ingen hjerter så tar spilleren 2 hjertestikk til og spiller 3 ganger klover. Deretter følger ruter til esset — øst må ha minst en ruter for at kontrakten skal kunne vinnes — og ruter konge trekkes. Stjeler Øst så trumfer Syd over og har vunnet spill. Følger Øst ruter så kaster Syd hjerter og trekker hjerter ess og må vinne. Kaster Øst hjerter på ruter konge så kaster Syd også hjerter og trekker hjerter ess og må — uansett hva Øst gjør — vinne.

10 poeng for spilleføringen.

PREMIEKONKURANSEN

Feilanalyse i Problemklubben i nr. 6 1960 var i oppgave nr. 8.

♠ E D 8 5
♥ E K 4
♦ K D 5
♣ 5 2

A	n
v	6
S	5
C	4

♠ 9
♥ Kn 2
♦ E Kn 10 9 8 7
♣ E K 10 9

Nord-Syd har «forvirret» seg i kontrakten 7 grand med Syd som spiller. Vest startet med ruter 6, spilleren la 5en fra bordet, Øst kom på med ruter 4 og spilleren stakk med Knekten. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Vårt svar gikk ut på at spilleren straks skal ta sparsaksen og etterpå

Egil Ronneberg:

EFOS - nye ideer

Som kjent er et system aldri fullkommen. Det er derfor naturlig at aktive turneringsspillere fra tid til annen kommer med forandringer og forbedringer.

System som er bygget opp med konvensjonelle meldinger er ofte sårbar når motparten blander seg inn i meldingsforløpet.

I Efos bruker man laveste farge som krav for en runde. Hvis man ikke benytter seg av denne konvensjonelle melding viser man sannsynligvis en femkortsfarge som f.eks.:

N S
1 ru. 1 sp.

Syds 1 spar er ikke laveste melding og således 5-kortsfarge og det er selvfølgelig da lettere for nord og vite om sluttmeldingen skal være i spar.

Men dette har dessverre også sine bakdeler. La oss si at syd har:

♠ K 10 6 5
♥ K kn 4 3
♦ 6 4
♣ 7 5 2

Nord åpner med en ruter og Syd melder det konvensjonelle 1 hjerter, da han ikke har noen 5-kortsfarge. Nå kan vi si at Vest kommer inn i bildet med 1 grand. Nord må si pass og likeledes Øst og hva skal nå Syd melde?

Han må jo også si pass, ikke sant?

Men la oss si at hele kortsitsen er som dette:

♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠

spille to tosidig squeeze. — Jo, det kan holde men forutsetter alt for meget. Selve sparsaksen byr på en 50 % sjanse, men når man regner med de tilleggsbetingelsene så blir det ikke meget igjen av disse 50 %ene. Da er det mye enklere og bedre å spille på dobbeltsaksen i klover som byr på en ren 25 % sjanse.

Den oppsatte premie tilfalt:

Palmer Wedelsten, Vækerøveien 73, Øvre Ullern, Oslo.

♠ D kn 4 3
♥ D 6 2
♦ E k kn 2
♣ Kn 6

♠ 9 8 7
♥ E 10 7
♦ D 10 9 8 3
♣ D 10

♠ K 10 6 5
♥ K kn 4 3
♦ 6 4
♣ 7 5 2

Som De ser har Nord-Syd en pen delkontrakt i spar. Hvem skal så måtte ta ansvaret for at paret ikke kommer dit? Det må være svarhånden. Han har gjort seg til kaptein og har hånd om det hele. Nords pass etter Vests sluttmeldingen skal være i spar.

Syd skal imidlertid tenke. Nord åpner med en ruter, det er da stor sannsynlighet for at Nord har mer tilpassning til spar enn hjerter, for med både hjerter og ruterfarge åpner Nord med en hjerter, hvis han da ikke skulle være meget sterkt. Da spiller det imidlertid ingen rolle, for da kommer han igjen iallefall og viser sin styrke samtidig med fordelingen. Syd har faktisk på en slik hånd som dette ikke «rau» til å gjøre seg til kaptein på så «svake» kort. Her skal han derfor melde fra sparfargen med en gang før det er for sent.

Vi har således denne forandring i Efos.

Hvis svarhånd etter makkers ruteråpning (det gjelder kun ruteråpning) sitter med 4-kort spar og hjerterfarge, eller 4—5 og svak (under 10-11 punkter) skal han melde spar først.

Åpningshånden skulle tidligere støtte på honnør-tredje etter en slik melding. Nå må han imidlertid ikke støtte såfremt han ikke har 4-korts tilpasning. Med 3-korts sparfarge og jevn forde-

ling skal han derfor melde 1 grand.

Tidligere kunne meldingen gå:

Bord I:

♠ K 9 7 4

♥ K kn

♦ 9 6

♣ E kn 10 7 2

♠ Kn 5
♥ E 9 3
♦ Kn 7 2
♣ E 10 6 2

♠ 10 8
♥ E 9 8 3
♦ K D 10 5 3
♣ K 6

♠ D kn 3
♥ D 5
♦ E kn 7 4 2
♣ 8 5 3

♠ E 6 5 3
♥ 10 7 6 4 2
♦ 8
♣ D 9 4

Ø—V i sonen:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♠	1 ♦	1 ♥!
3 ♦	pass	pass	pass!

Men nå vil meldingene gå ved vårt bord således:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♣	1 ♦	1 ♠!
3 ♦	3 ♠	pass	pass

La oss tenke på dette å se hvordan det virker:

♠ K 6 2
♥ K 5
♦ Kn 10 4
♣ E D 9 6 4

1 ♣
1 gr.
pass

♠ E 10 5 3
♥ E 9 6 2
♦ 9 3 2
♣ 5 3

Her er det det samme hva Øst melder. Sluttmeldingen blir alltid 1 grand.

♠ K 5 3
♥ 10 7 3
♦ E KN 3
♣ E D KN 3

1 ♣
1 gr.
pass

♠ D 10 6 4
♥ E KN 8 6 4
♦ 7 2
♣ 7 5

Øst er svak og skal melde spar først. Etter 1 grand fra Vest melder han 2 hjerter. Vest skal nå IKKE preferere til spar da han vet at svarhånden godt kan ha 4—5 fordeling i spar/hjerter.

♠ K 10 7 6 3
♥ K 10 4 2
♦ 8 5
♣ 9 8

Etter Vests 1 grand må ikke Øst melde 2 hjerter da Vest etter å ha åpnet med ruter ikke kan ha mer enn 3 hjerter. Spar må derfor være en god farge å spille kontrakten i.

♠ ♥ ♦ ♣

På grunnlag av forestående må også åpningshånden «gå utenom» boken.

Med f.eks. hånden:

♠ E 10 9 2
♥ Kn 6 3
♦ E kn 9 8
♣ K kn

åpner han med en ruter. På makkers 1 hjerter, skulle han tidligere melde 1 spar. Nå skal han imidlertid melde 1 grand. Det behøver ikke benekte 4-korts spar, men viser en balansert hånd, og som forsiktig er mer opplysende med hensyn til fordelingen enn om han skulle sagt 1 spar. Skulle svarhånden sitte med en hånd som denne :

♠ 8 4
♥ D 10 9 7 5
♦ 10 3 2
♣ E 10 4

ville han således ikke være i tvil om hva han skulle melde, nemlig 2 hjerter etter følgende meldinger:

1 ♦
1 gr.
2 ♥

1 ♠!
pass

1 ♦
1 gr.
2 ♥

1 ♠!
pass

Tilsynelatende kan det være farlig for åpningshånden ikke å melde 1 spar med en gang, istedenfor 1 grand. Imidlertid går man ikke glipp av en delkontrakt i spar da svarhånden ikke kan være for svak med 4—4 eller 4—5 i majorfargene. Er svarhånd sterkt passer selvølgelig åpningshånden senere på å få meldt av sin sparfarge som f.eks.

William B. Herseth:

Interessante spill fra PARMESTERSKAPET

På grunn av italienerbesøket måtte diverse stoff stå over fordi det var nødvendig å gi våre leserer et visst innblikk i italienernes meldestil, hvis de skulle få et godt utbytte av italienernes oppvisninger her i Norge. På det tidspunkt var det heller ikke klart at Forbundet i sitt program kunne få med en såvidt fullstendig oversikt som den jeg på anmodning utarbeidet. Derfor ble par mesterskapet ikke tildelt den plass som det opprinnelig var tiltenkt. Men denne gangen skal leserne få anledning til å se en rekke av de beste spillene fra par mesterskapet. De viser at standarden i

denne vår store mestringsturnering er temmelig høy.

Alf-Tore Svendsen har i sitt referat skildret den hårde konkurransen i årets par mesterskap. Derved kunne red. utelukkende følge spillene. Og det var fantastisk morsomt. For make til serier av interessante spill er det lenge siden jeg har sett. Jeg starter med

FØRSTE SESJON TORSDAG:

Allerede i første spill møttes topp-parene Målø/Vegsund og Magnussen/Schrøder-Nielsen:

♠ E K 2
♥ K 4
♦ 10 9 8 4
♣ E 9 8 2

♠ E KN 10 3
♥ D 2
♦ Kn 9 8 6
♣ E D 6

♦ 10 3 3
♣ 9

1 ♦
1 gr.
3 ♠

1 ♥!
2 ♠!
4 ♠

♠ D 3
♥ KN 6 2
♦ K D 7 6 5
♣ K KN 6

♠ 10 9 7
♥ 10 9 7 3
♦ E KN 2
♣ D 7 3

♠ 10 9 7
♥ 10 9 7 3
♦ E KN 2
♣ D 7 3

Syd	Vest	Nord	Øst
	Schrøder-Nielsen	Målø	
Magnussen	Vegsund		

pass

1 ♥

pass

1 gr.

pass

1 ♠!

pass

rundt.

Hva ville De selv spilt ut som Øst? Målø startet med hj. 6! Vegsund stakk med esset og returnerte fargen. Schrøder kom inn på hj. K. og Målø la hj. 2. Ru. 9 fra Nord ble dekket med Damen og Syd brukte esset. Ru. Kn tilbake fikk beholdt dekket, men tredje ruterspill ble stukket av Målø med Kongen. Han fortsatte med ru. 7 og hadde der-

med godspilt sin femte ruter. Schröder tok nå sine 2 sparstikk og kl. E slik at han hadde sikret seg sin grandkontrakt og fortsatte med liten kløver mot damen. Men Målø gikk på med kl. K, tok for sin siste ruter, (Vegsund kastet hj. 8) og fortsatte med hjerter. Vegsund stakk med hj. D og tok for sp. Kn. Resultat 1 trekk og meget god score for Målø—Vegsund.

I spill nr. 7 Hamarparet Hagen - Lenth i 3 grand:

♠ Kn 10 6 2
♥ 7 4 3
♦ E 10 9
♣ 10 8 7

♠ D 4 3
♥ Kn 9 5
♦ 7 6 3
♣ K D 3 2

♠ E K 9 7
♥ K 10 2
♦ K D
♣ E kn 9 6

Eyolf Hagen, som gjennom mange år har vært en trofast «finaletravør», presterte vel her «sitt livs spill».

Vest spilte ut kl. 5. Øst satte i damen og Hagen la raskt — Knekkten!

Øst stusset, men plaserte tydeligvis utspilleren på kl. E 9 6 5 og Hagen på kn. 4. Han skulle nok ikke la seg lure av noe bløffkast, takk — og returnerte derfor kl. 2.

Og nå utviklet spillet seg dynamisk. Hagen lot returnen løpe til blindemanns tier. Dermed var han inne på bordet, tok sparfinessen, som holdt, og fortsatte med kløverfinessen, som jo var klar. Deretter toppt han sprene, dame falt, tok ru. KD og brukte fjerde spar som inntak til blindemanns ru. E. Tilslutt prøvet han om hj. E skulle sitte foran Kongen, men det gikk dog ikke.

Med godt motspill kan 3 grand aldri vinnes. Ser De hvorledes? Det så Sverre Allgot som satt Vest.

Utspill ru. 4 som ble stukket med Damen. Så ble sparfargen toppet. Øst kom inn på sp. D (Vest kastet hj. 6) og returnerte ruter Vest la ru. 5 for ikke å røpe sitsen.

Spilleren spilte spar til Knekten. Øst-Vest kastet kløver.

Nå kom kl. 8 fra blindemann. Øst satte i kl. K. Dermed er spilleren bet, hva enten han stikker eller lasjerer. Han kan nemlig ikke unngå å bli innspilt enten i kløver eller i hjerter. Variantene er ganske morsomme.

Spill nr. 8 ble meget begivenhetsrikt mellom Kahrs—Kubon, Bergen, og Malvik—Schjetne, Mo i Rana.

Vest gir, ingen i faresonen:

♠ Ingen
♥ K 7 6
♦ 10 8 7
♣ D kn 9 8 7 3 2

♠ E, K 10 4
♥ Kn 8
♦ 9 4 3 2
♣ E K 5

♠ 8 7 3
♥ D 10 5 4 3
♦ D kn 5
♣ 10 6

♠ D kn 9 6 5 2
♥ E 9 2
♦ E K 6
♣ 4

Vest	Nord	Øst	Syd
Schjetne	Kubon	Malvik	Kahrs
1 ♠ — —	4 ♣ 5 ♣ —	— — —	4 gr. — —

Tross trumf E. K og sp. E, K lot Schjetne være å double! Hvor mange hadde gjort det? Men Schjetne er en rutinert kar som forsto at her måtte det være noe rart når motparten meldte som hester mot hans 4 honnorstikk. Hva nå enn grunnen kunne være, kom det utspill sp. E fra feil hånd. Tross sin sparrenons, forbød Kubon utspill i spar — smart manøver av bergenser, fordi motparten nesten sikkert ville svinge til spar såsnart de kom inn for å

innkassere den «spartaperen» som Kubon tydeligvis forsøkte å beskytte.

Vel, kløver 10 kom ut, Schjetne kom inn på kl. K og skiftet som beregnet til sp. E. Kubon stjal og fortsatte med kl. 8. Schjetne kom inn på kl. E og skiftet til hj. Kn. Nå la Kubon opp en elegant skvis. Han stakk med hj. E på egen hånd og stillingen var:

♠ — ♥ 7 6 ♦ 10 8 7 ♣ D 3	♠ 8 7 ♥ D 10 ♦ D KN 5 ♣ —
♠ K 10 4 ♥ 8 ♦ 9 4 3 ♣ —	♠ Da kn 9 ♥ E 9 ♦ E K ♣ —

Ruter til Kongen og sp. D tilbake. Vest dekket med Kongen og Nord stjal. Ruter tilbake til Esset, sp. Kn. til avkast av en hjerter, sp. 9 til siste trumf og Øst er solgt. Enten må han kaste sin ru. D så Nords tier blir god eller også må han oppgi hjerterholdet så Syd får resten. Øst gjorde så godt han kunne. Han kastet ru. D i håp om å finne ru. 10 hos Vest. Men det hjalp ikke.

Men topp fikk heller ikke Kubon, hvor meget han enn hadde fortjent det. Toppen ble nemlig Jensen-Worsøes for der gikk meldingen:

V	N	Ø	S
1 ♣ Dobl. Dobl.	2 ♣ 3 ♣ —	2 ♥ — —	2 ♠ — —

Et doblet overstikk ga ren topp. 124—0!

En vellykket bløff hører med til ingrediensene i en parturering. Her er Tore Jensen i aksjon:

♠ 3 2 ♥ E K 10 5 ♦ 10 4 ♣ D KN 10 5 4	♠ E K 10 7 6 ♥ Kn 9 6 ♦ D 5 ♣ E K 8
--	--

Øst	Syd	Vest	Nord
Jensen			Worsøe
1 sp.	—	2 kl.	—
3 ru.	—	3 hj.	—
3 gr.	—	—	—

Tore Jensen tok sine 5 kløverstikk, innkasserte sp. E, K og spilte hj. Kn. fast bestemt på å ta hjem kontrakten med sine 2 toppstikk i hjerter, hvis ikke Syd....

Vel, Syd hadde bare hj. Damen annen og *dekket!* Dermed hadde Tore Jensen 5 trekk. Det ga 53 p. av 62 mulige!

Men partureringen gikk videre. Her er spill 11.

Syd gir, ingen i faresonen:

♠ K D 8 7 ♥ ingen ♦ E K D 7 2 ♣ D 8 7 5	♠ E ♥ Kn 10 8 6 4 ♦ Kn 6 5 ♣ 10 4 3
♠ 10 5 4 3 2 ♥ E K D 9 7 5 ♦ 10 ♣ K	♠ KN 9 6 ♥ 2 ♦ 9 8 4 3 ♣ E KN 9 6 2

Et fryktelig svingspill. Øst-Vest har jo 5 hjerter i kortene og Nord-Syd hele 6 kløver (vel å merke hvis kløverfargen topses).

Worsøe havnet i 4 hjerter etter følgende meldingsforløp:

Syd	Vest	Nord	Øst
—	1 hj.	Dobl.	2 gr.
—	4 hj.		

Atter er Tore Jensen ute og bløffer som Øst.

Ruter kom ut og motparten forsøkte å få flere ruterstikk. Worsøe stjal annet ruterspill, fortsatte med liten hjerter til Knekten og trakk kl. 10.....

Syd, som ikke regnet med muligheten av to singetonner hos Vest,

satte ikke i Esset. Dermed ble det 6 trekk til trønderne.

Jeg så også spillet ved Høie—Strøms bord. Der åpnet Strøm som Vest med 4 hj. som ble passet rundt — og likte seg godt da han fikk se makkers kort.

Walter Nordli, den gode norske spilleren som har slått seg ned i Borås, hadde lagt en Norges-tur slik at han også fikk se parfinalen. Han så spillet ved et annet bord hvor meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
—	1 hj.	Dobl.	4 hj.
—	—	Dobl.???	—
—	—	—	—

Den ellers så sindige Nordli var rystet. Tenk at Nord dobler annen gang! Han har jo 2 muligheter til å komme i idealkontrakt. Enten kan han melde 4 sp. og bruke Koch-Werners redobling for å tvinge makker over i beste kontrakt (hvilket avhenger av om Vest blir så ivrig at han dobler). Eller også kan han melde 4 grand som etter hans første dobbling må være et klart krav til makker om å melde beste farge.

Morsom og god analyse. En ikke helt vanlig meldeserie.

Best av alle var dog *Åge Eriksen*, Notodden, i dette spillet. Han var havnet i 6 kl. Utspill hj. E. Eriksen stjeler hos blindemann og Øst legger hj. Kn. Da Øst tidligere har støttet sterkt i hjerter, er det klart at hj. Kn må være et Lavin-thalsinal (for skift til spar, hvor Esset mangler).

La oss nå følge Eriksens resonement:

Når Øst ber om skift til spar etter at jeg er kommet inn, sa Eriksen til seg selv, kan dette bare bety at Øst regner med at makker må ha en mulig innkomst. Hvis Øst

hadde hatt sp. E + kl. K 8 og hans makker er markert med 3 topphonorér i hjerter — så ville han umulig kunne placere makker på et mulig innkomstkart, når vi frivillig er kommet i 6 kløver.

Ergo kan ikke Øst ha kl. K når han ber om sparskift. Det vil si at Vest må ha kl. K.

Men da har jeg bare en eneste sjanse — nemlig kl. K singel, hos Vest. Dermed *toppet* han kløverfargen, kongen falt, og slemmen var hjemme!

Elegant.

Spill nr. 23 så slik ut:

♠ —	Kn 10 9 5 3
♥ —	E 10 8 5
♦ 8	
♣ K 7 4	
♠ —	♠ E K 8 6
♥ K D K N 4 3	♥ 9 6 2
♦ K n 7 6 4 3	♦ D 10 9 5
♣ D K N 5	♣ 9 6
♠ —	♠ D 7 4 2
♥ 7	♥ 7
♦ E K 2	♦ E K 2
♣ E 10 8 3 2	♣ E 10 8 3 2

Mot Sandnes-paret *Mjåland - Sivertsen* havnet Schröder-Nielsen som Nord i 5 spar redoblet.

Han fikk ruter ut, og kan vinne kontrakten, hvis han ikke rører trumfen, men spiller på kryss-stjepling.

Schröder stakk utspillet med ru. Ess og tok seg en ordentlig pause. Kryss-stjelingsplanen betinger imidlertid at Øst, som har doblet, har 2 kløver. Istedetfor å kryss-stjele fortsatte Schröder med sp. 2. Vest kastet hj. K for å markere sin hjerte-styrke, Nord la Knekten og Øst stakk med Kongen. Som følge av makkers signal, fortsatte Øst med hjerter, Vest la D og Nord fikk for Esset. Så fulgte hjerter til stjeling, ruter K til avkast kløver hos Nord og siste ruter til stjeling. Deretter kom kl. K og liten kløver til Esset. Nå var stillingen:

♠ 10 9 5
♥ 10 8
♦ —
♣ —
♠ —
♥ Kn 4
♦ Kn 7
♣ D
♠ D 7
♥ —
♦ —
♣ 10 8 3
♠ E 8 6
♥ 9
♦ D
♣ —

Syd fortsatte med kløver, Vest la kl. D, Nord stjal med sp. 10 og Mjåland som satt Øst kastet korrekt sin hjerter. (Stikker Øst med sp. E, vinner spilleren idet Syds hånd lar sig godspille). Og nå kunne spillet ikke vinnes.

Jeg så også det neste spillet mellom parene. Spill nr. 24.

Vest gir, ingen i sonen.

♠ K, 8
♥ E kn 3
♦ Da 9 8 7
♣ D 9 8 7
♠ —
♥ K 6 5 4
♦ K 2
♣ E K K N 10
♠ —
♥ 9 6 2
♦ 5
♣ 4 3 2
♠ —
♥ D 10 9 8 6
♦ E kn 10
♣ 3
♠ —
♥ E 10 7 3 2
♦ 7 5 4
♣ K 6
♠ —
♥ 7 5 4
♦ K 6
♣ 5 4 2

Her gikk meldingene:

Vest Nord Øst Syd

Sivertsen Schröder Mjåland Magnusson
1 kl. 1 gr. 2 ru. 2 sp.
Dobl. — — —

Resultatet ble 2 bet, «men hadde vi gjort 3 bet ville vi vunnet 124—0» sa Mjåland. Nå ble scoren 120—4.

Per Nielsen spilte imidlertid meget pent i dette spillet. Ved hans bord gikk meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
Andersen	Larsson	Nielsen	Johansen
1 sp.	—	2 hj.	—
3 kl.	—	3 ru.	—
3 hj.	—	4 hj.	—

Gunnar Johansen spilte hjerter ut. Odd Larsson stakk med Esset og returnerte hj. 3. Vest kom inn på hj. K og tok sine to toppstikk i kløver for å få kastet sp. D hos Øst. Så fulgte ruter til Esset og hj. D trakk ut motpartens trumf.

Fortsetter Per Nielsen med høy ruter, går han bet. Man han kunne sine klassikere og trakk ru. 2. Dermed hadde han sikret seg mot bare å tape 2 ruterstikk hvis en honnør satt annen, og godt viste det seg å være. Ser De bet-varianten?

Unnlater Nord å stikke med hj. E, vil Per Nielsen bli for kort i trumf og gå bet.

Blant finalens eventyrspill må vel denne 3 granden til *Arnstad, Golia, regnes:*

Syd gir, Øst—Vest i faresonen.

♠ K kn 7 5 3
♥ K 8 7
♦ —
♣ Kn 10 8 7 2
♠ D 8 6 4
♥ 10
♦ E K 5 2
♣ E K 9 6
♠ 10 2
♥ D K N 9 6 5
♦ D 10 9 3
♣ D 3

Utspillet fra Nord var kl. Kn. Vest kom inn på kl. K og fortsatte med ru. Ess. Men da Nord kastet sp. 3, var det tydelig at ruterfargen var håpløs. Derfor skiftet Arnstad til sp. 4 og Nord la nå feilaktig sp. Kn. Øst stakk med sp. E og returnerte sp. 9 som forårsaket stort mannefall (sp. 10, D, K).

Nord returnerte kl. 7, Syd la sin kl. D og Vest stakk med Esset. Han fortsatte med kl. 6, men Nord (som var redd for å bli spilt inn) gikk opp med kl. 10 og returnerte kl. 8. Dermed fikk Arnstad for kl. 9 og trakk ru. K. Nord kastet hj. 7 og da Arnstad nå hadde peilet inn sitsen, spil-

te han hj. 10. (Nord kan nå avblokere hj. K.) Men Nord la hj. 8 og dermed stakk Arnstad med hj. Ess og returnerte fargen. Nord var inne og måtte spille opp fra sp. 7, 5 til Vests sp. 8, 6.

Selv sagt elendig forsvarsspill, men morsom utnyttelse av sjansene av spilleren.

Spill 36 bød på et nydelig safe play.

♠ E D Kn 10 5 4

♥ E kn 9

♦ 7 4

♣ 6 4

♠ 9 6
♥ D 8 6 3 2
♦ E 9
♣ 9 8 5 3

♠ K 7 3
♥ 4
♦ D 10 8 5 2
♣ K 10 7 2

♠ 8 2

♥ K 10 7 5

♦ K Kn 6 3

♣ E D Kn

Målø - Vegsund meldte som Nord - Syd:

1 sp. 2 hj.
3 sp. 3 gr.
4 hj. 4 sp.

Jeg ville ha foretrukket svaret 2 grand istedetfor 2 hjerter i første melderunde. Men Vegsunds 4 sparmelding er til gjengjeld god, idet han forstår at makker ikke har 4 hjerter, når han ikke støtter direkte, men gjentar sin sparfarge.

Hj. 4 kom ut og dermed slapp jo Målø å gjette denne finessen. Kløverfinessen var ikke til å unngå og derfor tok Målø den direkte. Da den holdt fortsatte han med sp. 2 til Ess! Så tok han ny kløverfinesse og kastet tilslutt en av sine ruter på kl. Ess.

Måløs spilleplan gir en helt sikker kontrakt, forutsatt at kløverfinessen holder. (Har Vest spilt så lurt at han har sittet over første kløver, har han jo gitt fra seg den direkte betsjansen ved å returnere hjerter til stjeling, få ruter tilbake og gi ny hjerterstje-

ling). Målø får 1 spartaper, 1 ruteraper og 1 hjerterstjeling.

Tar Målø sparfinessen stikker Øst og returnerer ruter. Spillet avhenger da av riktig eller heldig behandling av ruterfargen. Gjør spilleren feil i ruter, er han bet.

Og så avslutter jeg spillene fra første sesjon med Worsøes morsomme 4 spar.

Spill nr. 38.

♠ Kn 9 5 3

♥ 6

♦ K kn 5

♣ Kn 10 8 5 3

♠ E 7

♥ E K 7 2

♦ D 10 8 6 2

♣ 9 2

♠ D 2

♥ D 10 5 4 3

♦ 9 3

♣ E K 6 4

♠ K 10 8 6 4

♥ Kn 9 8

♦ E 7 4

♣ D 7

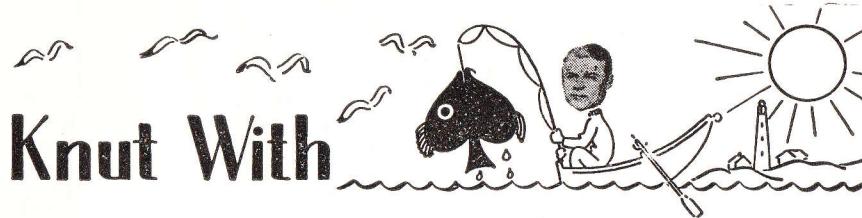
Øst	Syd	Vest	Nord
—	—	1 ru.	—
1 hj.	1 sp.	2 hj.	2 sp.
4 hj.	—	—	4 sp.
Dobl.	—	—	—

Hj. Ess kom ut og da Nord viste seg å ha singelton, skiftet Vest til kl. 9. Øst fikk for kl. K og Nordsøe kastet omgående kl. D.

Dette bløffkastet skremte Øst, og da han ikke hadde lyst til å spille opp til Nords rutersaks, skiftet han til hjerter. Blindemann stjal og fortsatte med sp. Kn, Øst sp. D, Syd sp. K og Vest sp. E. Nord stakk høyt med ru. K og trakk den lille uskylige kl. 3.

Øst hadde det vondt. Han våget ikke å sette i kl. E, men la liten og dermed tok Worsøes kl. 7 stikk! Tross 4 topptapere var kontrakten hjemme!

♠ ♥ ♦ ♣

Knut With

KRAGERØ - CUPEN 1960

Kragerø Bridgeklubbs annen store barometerturnering sto ikke noe tilbake fra fjorårets debut i rekken av årlege cup-arrangementer. Turneringen ble avviklet 10. og 11. september i Tangen Verfts flotte velferdssal, og 80 spillere som representanter fra 15 av landets bridgeklubber fikk boltre seg i 78 spill fordelt på 3 seksjoner. Kragerø-cupen teller i Bridge's fortegnelse over mestertoeng, og deltakerne fra Kristiansand S. i syd til Trondheim i nord, hadde anledning til å forbedre eventuelt opprette en plass i mesterrekken. Mindor Vågen var den dyktige formann i arrangementskomiteen, og Kjell Sørensen ledet selve turneringen på en utmerket måte. Bak disse sto det en stab av flinke utregnere, kortassister, kafevertinner og festarrangører. Nytt av året var det flotte elektromagnetiske spillebarometeret. Det første i sitt slag i landet.

Etter første seksjon lørdag ledet Oland-Arntzen fra Langesund med litt margin til en pulje på 10 par. Det skulle vise seg at kampen om premieplassen skulle komme til å stå mellom disse 11 par. Lørdag aften var det spiseaften med dans i Legatsalen, og klubbens egen husdikter — Reidar Wroldsen — var selv sagt til stede med en morsom prolog. Under middagen rettet Norsk Bridgeforbunds generalsekretær Bjørn Larsen en takk til Kragerø Bridgeklubb for det gode arrangement. Annen seksjon søndag formiddag bragte årets jernbanemestere — Hansen-Trugaard fra Drammen — frem på lederplass fulgt av Bjørn Larsen-Stang Wolff, Oslo/Skiens. Det sympatiske paret fra Drammen holdt stillingen i tredje seksjon etter middagen søndag, og avviste angrepene fra «de

sultne ulver» som jaget i sporet. Det var særlig Reidarsen-Jensen, Skien med Kristensen-With, Kragerø «på hjul», som spurte hardt for å komme opp i ryggen på lederparet.

Følgende 22 kunne i tur og orden forsyne seg fra det rikholdige premiebord:

1. Hansen-Trugaard, Drammen 1826
2. Reidarsen-Jensen, Skien 1722
3. Kristensen-With, Kragerø 1712
4. Bjørn Larsen-Stang Wolff, Oslo/Skiens 1667
5. Olsen-Sterkeby, Drammen 1639
6. Arntzen-Oland, Langesund 1636
7. Furumo-Aas, Porsgrunn 1608
8. Olsen-Larsen, Stathelle 1603
9. Hansen-Gisholt, Skien 1601
10. Stensrud-Stang, Skien 1600
11. Hansson-Nilsen, Kragerø 1584

Middelsscore var 1482 poeng. Spurtpremiene for de tre seksjonene gikk i rekkefølge til Arntzen-Oland, Langesund, Hansen-Trugaard, Drammen og Reidarsen-Jensen, Skien.

La oss til slutt se på noe av det som skjedde ved de grønne bord. I spill nr. 6 lørdag havnet 16 Nord/Syd i 3 grand med 6 og 7 trekk som resultat. Øst var giver og Øst-Vest i faresonen.

♦ E 7

♥ 8 7

♦ E 3 2

♣ E K D Kn 8 2

♦ 10 9 5 2

♥ E K 6

♦ Kn 10 5 4

♣ 10 9

♦ 8 4

♥ 10 9 5 2

♦ K 9 7 6

♣ 7 5 3

♠ K D Kn 6 3

♥ D Kn 4 3

♦ D 8

♣ 6 4

Ved et bord sikret Øst/Vest seg straks to hjerterstikk og ble belønnet med noe nær toppscore. 2 Nord/Syd havnet i 4 spar med 5 trek. Schau—Brødersen fra Notodden ville forsøke 6 grand med Nord som spiller, men Marthimiusen—Nilsen fra Kragerø fant betevarianten med hjerter ut. Vinnerparet Hansen—Trugaard, Drammen, fant først frem til 6 spar. Beilegaard-Hansen, Tønsberg, ville ikke finne seg i slike frekkheter, og doblet kontrakten. Redningen ble 6 grand, og hadde Vest først sagt a måtte han også si b. Ruter 6 i utspill og resultatet 7 trek doblet! Vi kan spørre om Vest/Øst skal doble 6 spar. Svaret må bli nei hvis Vest ikke kan stole på at Øst vil ta en eventuell dobling av 6 grand som Lightnerdabling og starte med hjerter. Østs resonnement må være at Vest har doblet på to toppstikk, og disse kan ikke være i ruter. Spar og kløver var meldt underveis.

Det var 13 av 20 Øst/Vest som kom frem til lilleslem i hjerter på nedenstående hender, men det var bare Christensen—Lindqvist, Arendal og Olsen—Haugen, Trondheim som bragte den vel i havn. Nord var giver og Nord/Syd i faresonen. Spill nr. 5 søndag formiddag.

♠ 10 6	♠ E D 7 5 4
♥ 9 6 5	♥ E 10 7 4 3
♦ K Kn 10 6	♦ —
♣ 9 8 4 3	♣ E 6
♠ 9 3	
♥ K D 8 2	
♦ E d 9 6 2	
♣ K 10	
♠ K Kn 8 2	
♥ K n	
♦ 7 5 3	
♣ D Kn 7 5 2	

De fleste fikk kløver i utspill, og den beste plan må være å godspille Østs sparthånd. Sparfargen sitter hyppigst 4—2, og med lengden hos Nord vil vi alltid ha kontroll over Syds trumf. Men hva med sparlengden hos Syd? Da må vi bruke Vests hjerterhonnører til sparstjelingen, og for å kunne spende disse må hjerterfargen sitte 2—2

eller 3—1 med hjerter Knekten singel hos Syd! Vi stikker med kløver Kongen og forsøker sparsaksen som Syd vinner. Kløver i retur og Øst er inne. Vi slår nå hjerter Ess og ser at Knekten faller hos Syd. Blindemann skal da få lov til å kvitte seg med hjerter 8. Spar Ess og spar til hjerter Damen. Nords 9—6 i hjerter sakkse mot Østs 10—7, og fjerde spar stjelles med hjerter Kongen. Ruter Ess og ruter til liten trumf. Nords siste trumf fjernes og den femte spar er godspilt. Vi tar hatten av for de to spillerne fra Arendal og Trondheim som fant frem til denne plan. Faller ikke hjerter Knekten på hjerter Ess må det være riktigst å trekke en gang hjerter til. Med hjerterfargen 2—2 blir resten da plankekjøring. Ved å ta sparsaksen tar vi med oss muligheten for 7 trekks. — Har du sett det geniale motspillet med hjerter Kn—9 hos Syd? Legg hjerter knekt på esset!! Fortsettelsen gir seg selv.

Spill nr. 13 søndag ettermiddag. Nord ga og alle var i faresonen.

♠ 8 6 4	♠ E D Kn 9 2
♥ 8 4 3	♥ Kn 2
♦ D 7	♦ E 10 6 4 3 2
♣ E K Kn 9 4	♣ —
♠ K 3	
♥ E K D 7	
♦ K 9 5	
♣ D 8 7 2	
♠ 10 7 5	
♥ 10 9 6 5	
♦ Kn 8	
♣ 10 6 5 3	

Her var det hele 6 bord som ikke vurderte kortene til mer enn utgang. 3 Øst/Vest kom i 6 grand med Vest som spiller. Det kan jo forstås at Nord doblet og sikret seg to kløverstikk. Men hva om de doblete Øst/Vest hadde reddet seg over i 7 ruter? Storeslennen var til å strø opp selv om H. Hansen-Gisholt fra Skien var alene om å melde den. De øvrige havnet i 6 spar og 6 ruter, og det var også et par som på en eller annen måte fikk avgitt et stikk til motparten.

I spill nr. 28 var Vest giver og Nord/Syd i faresonen.

♠ E K 4 3
♥ 10 9 3
♦ 7
♣ E D Kn 6 5

♠ 9 8
♥ Kn 4 2
♦ D Kn 10 6 4
♣ 10 4 2

♠ 10 2
♥ D 8 7 6 5
♦ E K 9 8 2
♣ 3

♠ D Kn 7 6 5

♥ E K

♦ 5 3

♣ E 9 8 7

♠ E K 8 7
♥ D 8 4 3 2
♦ D 9 4
♣ 2

♠ 4
♥ E 10 7 5
♦ K
♣ D 10 9 8 7
6 5

♠ Kn 10 6
♥ 9 6
♦ Kn 8 7 5 2
♣ E 4 3

Nord var giver og ingen i faresonen. Etter tre passer åpnet Alstad som Vest med 1 spar, Reidarsen som Nord 2 hjerter, hvoretter Øst/Vest havnet i 3 grand med Øst som spiller. Jensen startet med hjerter 9, Knekten på bordet, og Reidarsens Dame ble ofret til Esset. Kløver til Kongen og kløver Knekten ble overtatt av Damen. Jensen var ikke på kløver Ess, og var aldri i tvil om fortsettelsen etter Reidarsens geniale avkast på annet kløverspill. Reidarsen kastet hjerter 8, et glimrende avkast i denne posisjon! Han fører frivillig motparten stikk for hjerter 7, og hvorfor? For at Jensen aldri skal være i tvil om at spar må være den beste fortsettelse. Spar Knekten ble dekket med Damen og Reidarsens Kongen tok over. Spar 7 til Jensens spar 10, og Vests spar 9 ble sakset opp. En velfortjent toppscore til det sympatiske Skiensparet. Nå kan Vest berge kontrakten ved å holde spar Damen igjen en gang, men det forringer det gode motspillet.

Rettferdigheten er ikke alltid til stede i bridge, og det fikk Myhre—Sletner, Sandefjord og Kristensen—With, Kragerø merke i spill nr. 19. Syd var giver og Øst/Vest i faresonen.

♠ K 9 8 6 3
♥ K D 10 9
♦ 9 8 5
♣ 7

♠ E d 4 2
♥ Kn 8 7
♦ E k 7
♣ 10 4 2

♠ Kn 10 7 5
♥ 6 5 4 3 2
♦ 10 3 2
♣ D

♠ —
♥ E
♦ D kn 6 4
♣ E k.kn 9 8 6 5 3

Den neste situasjon som interesserer oss oppstår når kløveråpneren har anledning til å avgi meldingen 2 grand, men istedet gjentar sin egen farve på 3-trinnet.

Nord	Syd
1 ♣	1 ♠
2 ♦	2 ♠
3 ♦	

Meldingen er ikke 100 % kravmelding, men den er meget nær ved en kravmelding. Svarhånden skal ha særlig god grunn for å kunne si pass.

Nord	Syd
1 ♣	1 ♥

Syds hjertermelding er akkurat som 1 ruter bare krav til 1 grand. Altså må åpneren hoppe på samme måten som etter svaret 1 ruter (i alle farver) i annen melderunde for krav til utgang.

Da alle svar fra og med 1 grand og oppover er krav til utgang, oppstår ingen situasjon hvor hoppmeldinger er nødvendig.

Fra VM 1957 tar vi dette eksemplet:

Øst gir. Øst—Vest i faresonen.

♠ D 5	
♥ D 8 7	
♦ 10 8 7 4	
♣ D Kn 8 3	
♠ 10 4	♠ Kn 9 8 6 3
♥ 2	♥ 10 6 3
♦ K kn 9 6 5	♦ D
♣ E K 7 6 4	♣ 10 9 5 2
♠ E K 7 2	
♥ E K Kn 9 5 4	
♦ E 3 2	
♣ —	

Øst	Syd	Vest	Nord
Helen Sobel	Forquet	Seamon	Siniscalco
pass	1 kl.	1 ru	pass
pass	2 hj.	pass	3 hj.
pass	3 sp.	pass	3 gr.
pass	4 kl.	dobl.	redobl.
pass	4 hj.	pass	pass
pass			

Ved andre bordet ble også kontrakten 4 hjerter. Spillet ble uavgjort. Utspillet ved begge bord var kl. K. Den ble stjålet og på kl. D. og Kn. forsvant Syds ruter-tapere. 12 stikk (motparten fikk bare kl. E.).

Det er imidlertid en melding som interesserer mest. Gjennom sitt hopp til 2 hj. krever Forquet til utgang. Samtidig garanterer meldingen minst 5-kortfarve i hjerter. Siniscalco støtter derfor med Damen tredje. Det er en svak melding, men foreløpig avventer han utviklingen. Forquet avgir «gratismeldingen» 3 spar for å undersøke mulig 4—4 sits i denne farve. Siniscalco avgir nå ikke svakheitsmeldingen 4 hjerter, men sier 3 grand som viser at han har noe (innenfor rammen av sin første negative melding). Forquet gjør da et forsiktig slemforsøk gjennom å melde 4 kløver (slemteknikken kommer vi senere tilbake til). Seamon dobler og Siniscalco redobler for ytterligere å understreke at han har en brukbar hånd. Og når vi tenker på at hans første melding har benektet både ess og konger, må vi jo innrømme at 3 damer og 1 knekt og 1 tier er relativt bra kort.

Fra samme kampen tar vi spill nr. 141: Nord gir. Alle i faresonen.

♠ D 9 7 5 3
♥ 7 6
♦ 7 6 3
♣ E 10 9

♠ Kn 2
♥ K D Kn
♦ E D Kn 9 8 5
♣ K 2

Da motpartens kort er uten interesse og de bare passer hele tiden, tar vi bare de to italienernes hender. Siniscalco er Nord og Forquet Syd.

Nord	Syd
pass	1 kl.
1 sp.	2 ru.
2 sp.	2 gr.
3 ru.	

Siniscalco har akkurat de 6 honnørpoeng som gjør det mulig for ham å vise sitt ess. Forquet viser sin farve og Siniscalco kan gratis vise sparfarven fordi meldingene ikke er nådd 2 grand. Med 2 grand markerer Forquet minimums kløveråpning og Siniscalco prefererer til 3 ruter som jo ikke er noen kravmelding.

Skal vi regne med at vi nå kan så meget av Neapolitanerkløveren at vi kan tillate oss å se litt kritisk på en italiensk feilmelding i VM:

Spill nr. 35. Syd gir.
Øst—Vest i farsonen.

♠ E 9 8 6 4
♥ D 9 3
♦ 10 7 3
♣ 9 3
♠ 7 5
♥ 5
♦ E K D 9 4
♣ Kn 10 6 5 2
♠ K D
♥ K Kn 7 6 4
♦ Kn 8 2
♣ E K 7
♠ Kn 10 3 2
♥ E 10 8 2
♦ 6 5
♣ D 8 4

Hvor Helen Sobel og Seamon satt Nord—Syd åpnet fru Sobel med 1 hj. Seamon høynet til 2 hj. og fru Sobel sa 3 hj. som akkurat gikk hjem.

Ved det andre bordet gikk meldingene:

Forquet	Koytchou	Siniscalco	Ogust
1 kl.	1. ru.	1 sp.	pass
2 hj.	pass	2 sp.	pass
3 sp.	pass	4 hj.	dobl.

Resultat 2 bet.

Når Siniscalco sier 1 spar, har han meldt 6 poeng, og det er alt han har. Når makker viser 5-kortfarve i hjerter, burde han avgitt minimumsmeldingen 3 hjerter. Ved å si 2 spar, viser han minst 5-kortfarve og derfor er det ikke så rart at Forquet støtten til 3 spar med 2 topphonnører. Siniscalco har sjansen til å si pass, men tror på bedre hjerterspill og kommer nå trekkende med sin hjerterstøtte. Haddé han sagt pass til 3 spar, blir det 1 bet, men den blir neppe doblet. 2 meldinger etter å ha vist sine 6 poeng må være for meget, særlig i betraktning av hans flate 5-3-3-2 fordeling.

Chiaradia har løst problemene vedrørende farvevalg meget interessant. Men før vi går løs på dette kapitel, må vi se litt på begrepet meldbar farve og kravene til trumfstøtte.

Vi har tidligere sett at enhver 4-kortfarve er meldbar på 1-trinet akkurat som i Vienna. Vi vet videre at første gang åpneren toner en edel farge på 2-trinet, så mån bestå av 5 kort. Blir en farge først meldt på 1-trinet og senere gjenmeldt, er den på 5 kort.

Reglene for støtte av farve er følgende:

Hvis åpnerens farve kan bestå bare av 4 kort, må svarhånden ha 4-kortsfarve for å støtte farven. Prinsippet er her nøyaktig det samme som i Vienna.

Hvis åpnerens farve består av minst 5 kort, er kravet til støtte *Dxx*.

Har åpneren vist 6-kortfarve, kreves minst *Dx* for høyning.

Hvis åpneren først hopper i en farve og senere gjentar den, kan svarhånden støtte med *D* singel eller *x x*.

Prinsipper for åpnerens valg av meldbare farver.

Så lenge åpneren bare har 1 meldbar farve, oppstår jo ikke noe problem. Åpneren melder sin farve.

Hvis åpneren har en 2-seter, er regelen akkurat den samme som hos Culbertson. Åpneren melder først sin lengste farve. Er farvene like lange, melder åpneren sin høyeste farve først.

Men dette er bare hovedprinsippet. Hensynet til meldeøkonomi revolusjoner ofte hovedreglene. Hvis åpneren er svak og makker bare kan melde 1 ruter eller 1 hjerter, går hensynet til meldeøkonomien foran alt. Med f.eks. 4-kortfarve i spar og 5-kortfarve i ruter, skal åpneren si 1 spar — ikke 2 ruter. Nøyaktig det samme prinsippet gjelder i Viena etter åpningsmeldingen 1 kløver og svaret 1 ruter, så det er lett å bli fortrolig med.

Hvis åpneren har en minimumsapning og svarhånd melder 1 spar, som er krav til «meldestasjonen» 2 grand, så gjelder det å utnytte 2-trekksnivået til å få gitt makker maksimum av opplysninger. Derfor viser åpneren i dette tilfelle sine meldbare farver nedenfra. Med f.eks. 4-kortsfarve i både spar og ruter, så viser han ruterfarven før sparfarven.

Eksempel.

♦ E D 6 5, ♠ E K Kn 5 2, ♦ K Kn 5 2 ♣ 8

Vi forutsetter at meldingene er gått:

Nord	Syd
1 kl.	1 sp.
?	

Hva skal Nord melde med ovenstående hånd?

Han skal si 2 ruter. For det første skal åpneren melde sine farver nedenfra — for det annet ville meldingene 2 spar og 2 hjerter vise 5-kortfarve.

Og følgende hånd:

♠ E K 8 4, ♠ K D 10 2, ♦ E D 6, ♣ 9 3.

vil jo alle Viennaspillere nikke gjenkjennende til når de får høre meldingsforlopet etter Neapolitanerkløveren:

1 kl. 1 ru.
1 hj.

Hjerter meldes først, for hvis svarhånden ikke har hjerterstøtte, men derimot 4 små spar så vil han kunne melde 1 spar uansett hvor svak han er, fordi 1 grand er den avtalte «meldestasjon». Hvis derimot åpneren hadde meldt 1 spar istedetfor 1 hjerter, ville en svak makker måtte si en grand og ikke 2 hjerter.

EM i Palermo. Irland—Italia. Spill nr. 13.
Nord gir. Alle i faresonen.

♦ 4	♦ D 10 4	♦ E D 6 5 3 2	♦ Kn 6 4
♠ Kn 8 5	♠ E Kn 7 5 3 2	♦ 10 8 7	♠ Ess 10 7 6 3
♦ V 6	♦ S	♣ D	♦ 8
♦ K 9 4	♦ 10 7 5 2	♦ K D 9 2	♦ Kn 9 4
♦ K	♦ E K 9 8 3	♦ K 9 6	♦ 10 7 5 2

Forskjellen mellom Neapolitanerkløveren som tillater italienerne å stanse i 3 grand fordi systemet allerede i første melderunde gjør det klart at det ikke erBLEM i kortene, og irlendernes «naturlige» meldesystem som bringer dem helt opp i 5 grand, er i øynefallende. Først irlenderne:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ru.	pass	3 kl.	pass
3 ru.	pass	3 sp.	pass
3 gr.	pass	4 gr.	pass
5 ru.	pass	5 hj.	dobl.
5 gr.	pass	pass	pass

Så italienerne:

Nord	Øst	Syd	Vest
Chiaradia	Kelly	Forquet	Belton
pass	pass	1 kl.	1 hj.
1 sp.	pass	2 kl.	pass
2 ru.	pass	2 sp.	pass
3 kl.	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

Chiaradias første melding viser 2 kontroller og minst 6 poeng. Dermed er 2 grand fastlagt som «meldestasjon». Forquet følger hovedreglen og viser sin lengste farve. Chiaradia svarer ved å vise sin farve. Nå kommer 2 spar fra Forquet. Meldingen kan jo ikke stanse før 2 grand. (Legg merke til at her hvor den edle farven er sekundærmeldt, kreves det ikke noen 5-kortsfarve. Hvis derimot Forquet over 1 spar hadde meldt 2 hjerter eller 2 spar først og senere kløver, så hadde den edle fargen måtte være på minst 5 kort.) Chiaradia preferer. Nå vet Forquet at han kan leve av kløverfarven, at makker har meldbar ruterfarve og sist men ikke minst at 2 ess mangler. Dermed gir 3 grand seg selv.

HVORLEDES KLARTE DE Meldeprøven?

Meldeprøven i dette nummer er hentet fra turneringen om Oslokalen. Kartene var som kjent:

♦ 4	♦ E 9 2
♥ E K kn 3	♥ 9 6 4
◊ E Kn 5	◊ K 7 3
♣ E 7 6 4 3	♣ D kn 10 2

Hvor Oslokalvinnerne, Sinsen, møtte ABC gikk meldingene med Sinsen som Øst—Vest:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	pass	1 gr.	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Sinsen spiller som Goren med sterkt grandsvar etter kløveråpning. Svaret 1 grand viser derfor 10–12 Gorenpoeng. Vest teller opp 27–29 honnørpoeng.

♦ ♥ ♣ ♦ ♣ ♥ ♠ ♦ ♣ ♥ ♠ ♦ ♣ ♥ ♠ ♦ ♣

Som Nord åpnet jeg med 1 kløver. Finn Nielsen som Øst sa pass og Willy Varnås krevet som syd til utgang med 1 grand. Da var det det gamle Kløvernekktkjempe Jermann brakte oss store vanskeligheter med sin sperremelding: 4 ruter. Nord passet, Øst passet og Varnås fant den gode melding 5 ruter. Vest passet og nå var problemet: Hva skal Nord si? 5 spar 6 kløver eller 6 spar?

Nord sa 6 kløver ut fra den betraktning at han jo etter Vienna ikke hadde fortalt om sin gjenmeldbare kløverfarge. Passer ikke denne farge makker, så er Nord etter makkers kraftige melding villig til å spille 6 spar.

På 6 kløver stampet Øst i 6 ruter og Syd meldte 6 hjerter som Vest overmeldte med 7 ruter. Nord passet selv sagt og det samme gjorde Øst. Men Syd sa 7 hjerter og dermed var det Nords selvfølgelige plikt å legge kontrakten over i 7 spar. Og med den hyggelige sitsen var det ikke mulig å gå bet.

Selv med fordelingspoengene i spar, er det et stykke igjen til sikker lilleslem, hvis ikke tilpasningen er særlig god. Grandsvaret utelukker meldbar hjerterfarve hos makker, og i betraktnsing av den solide ledelsen som Sinsen på dette tidspunkt hadde, valgte Vest å melde utgang i grand. Han satset på sparhold hos makker.

Ved det andre bordet gikk meldingen med ABC som Øst—Vest:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr.	pass	2 ♦	pass
2 gr.	pass	3 ♣	pass
3 ♥	pass	3 gr.	pass
6 ♦			

Med 28 punkter og god fordeling har Vest grandåpning etter Vienna. Øst svarer positivt 2 ruter og benekter derved 5-kortfarve i spar eller hjerter. Vest fortsetter med søkemeldingen 2 grand og får svaret 3 kløver, som viser en m e l d b a r kløverfarve (med sannsynligvis 2 honnører). Allerede nå er Vest klar over slemmulighetene i kløver, men med eventuell 4–4-fordeling i hjerter, kan en hjerterkontrakt være bedre p.g.a. mulig kløveravkast. Derfor fortsetter Vest med 3 hjerter, men da Øst med 3 grand benekter 4-kortfarve i hjerter, hopper Vest til 6 kløver. All den stund makker ikke var sterkt nok til å melde 2 grand som første svar på grandmeldingen, er storeslem ute lukket.

Hva nå med EFOS. For også be belyse meldeproblemet med EFOS, ringer til «EFOS-professoren» Alf Gudbrandsen. Jeg gir ham Østs hånd, for Vests hånd er enkel nok å melde etter EFOS.

Her er våre meldinger:

Vest	Øst
1 ♣	1 gr.
2 ♥	3 ♣
4 ♣	4 gr.
5 ♦	6 ♦

Hvorfor meldte du 1 grand og ikke den tradisjonelle 1 ruter?

Fordi jeg alltid foretrekker å prøve å gi makker mest mulig fullverdig bil-

lede av min hånd, svarte Gudbrandsen. Se bare hva som skjer hvis jeg sier 1 ruter istedenfor 1 grand. Hvis makker svarer 1 hjerter er jeg ille ute og enda verre blir det hvis han svarer 1 spar istedenfor hjerter. For nå har han riktig nok 4 kløver og 4 spar men derfor kan det godt hende at vi ikke har mer enn 1 grand i kortene. Min neste melding vil sannsynligvis bli 3 kløver, og det kan være for høyt.

Da jeg meldte 2 hj. over Gudbrandsens 1 grand, ble Gudbrandsen fyr og flamme i telefonen.

— Aha, du reverserer og krever til utgang. Du er god — minst 16–17 poeng. Mitt grandsvar har jo vist 9–10 poeng. Når du har ujevn fordeling og minst 5 kløver samt 4 hjerter, vokser min hånd. Kløvertilpasningen er jo strålende. Vel, jeg sier foreløpig 3 kløver.

— Kan åpneren se at du har 4-kortstøtte i kløver?

— Nei, det kan han ikke, for jeg kan ha 3 kløver og 4 ruter. Men 4 spar og 4 hjerter har jeg ikke, det vet han.

Da jeg fortsatte med 4 kløver, kom det fra Gulbrandsen:

— Du må jo være meget god siden du ikke stanser ved å hoppe i 5 kløver. Din melding er sleminvitt og den vil jeg ta imot. For jeg har 1 førstekontroll og 1 annenkontroll samtidig som min trumstøtte er vesentlig bedre enn du har lov til å regne med.

Som en ser var resten ren teknikk.

Både etter EFOS og Vienna er slemmen ikke vanskelig å melde. Vi kom inn på Culbertson.

— Jeg synes den bør kunne meldes også etter Culbertson, sa Gudbrandsen. Vest kan jo bare si 2 hjerter etter svaret 1 grand. Grandsvaret etter Culbertson/Goren har jo temmelig samme styrke som etter EFOS.

— Du er altså ikke redd for pass på 2 hjerter?

— Er du gal!!! En makker som passer på 2 hjerter etter grandsvar på kløveråpning, vil jeg slett ikke spille med kom det kontant fra Gudbrandsen. Et

ter kløveråpning, hvor grandsvaret viser like sterkt poengstyrke som 2-over-1 eliers, er det ganske klart at 2 hj. må være krav. Helt anderledes er det selvagt hvis jeg åpner med 1 ruter, får grand fra makker og selv sier 2 hjerter. Nå kan makker passe så meget han vil, om han har lyst, fordi hans første grandmelding var en svak melding på 6/9 poeng. Men når han avger en melding på ca. 10 poeng, er det klart at han ikke kan passe til reverse hos åpneren. Den saken må være klar.

Selv spillet byr også på interessante varianter. 6 kløver har nemlig minst like store sjanser til å gå hjem som 3 grand. Hvorfor? Fordi — hvis kløversaksen ikke holder, er spilleren loddrett bet med 5–4 fordeling i spar, forutsatt sparangrep, hvilket er overveldende sannsynlig. Med 6–3 sits i spar står 3 grand ved å holde esset tilbake hvis den som har lengden i spar ikke har kløverinkomst. I begge disse tilfelle vinnes imidlertid 6 kløver hvis hjerterfinnissen holder og hjerter sitter 3–3 eller hvis begge de røde finessene holder.

I 6 kløver kom spar ut. Øst kom inn på Esset og tok kløverfinnissen, som holdt. Neste kløverhonnør ble dekket med Kongen og Esset tok stikket. Spilleren fortsatte med hj Ess og tok så ut siste trumf. Så toppe t han hjerterfarven og Damen som satt annen bak Kongen falt. Hvorfor toppspille hjerterfarven?

Fordi — sitter hjerterne 3–3 er kontrakten alltid hjemme, idet ruterapener forsvinner på fjerde hjerter. Sitter hjerter D 10 fjerde foran sakken, lar hj. kn seg lett godspille til ruteravkast. Sitter hj. D 10 fjerde b a k saken, spiller hjerterbehandlingen ingen rolle, fordi kontrakten da står og faller med ruterfinnissen. Men — sitter hj D eller 10 double på likegyldig hvilken hånd, så har Øst selv hj. 9, og kan godspille fjerde hjerter til ruteravkast.

Her satt ru. D annen hos Syd og resultatet ble derfor 7 trekk.

OMKRING 1 GRAND

Hvis De leser et bridgemagasin grundig er der en ting De vanskelig kan unngå å støte på. Det er problemet omkring grandåpninger.

Det finnes jo en mengde konvensjoner som etter opphavsmannens utsagn er nær fullkomne når det gjelder å komme i riktig kontrakt på riktig hånd etter grandåpning. Nå må ikke leserne et øyeblikk tro at dette lille jeg skal konkurrere ut Staymann, Cotter og de svenska Efos-ekspertene. Men jeg er freidig nok til å ville fortelle om et par enkle varianter min makker og jeg har funnet på å bruke i denne forbindelse.

Midlertid vil jeg gjerne først få lov å fortelle om hvordan en ung og iverfaren bridgespiller sinnstemming plutselig kan forandres etter hvert som uhedige og heldige spill dukker opp.

Dette forekom i krestmesterskapet for lag:

♠ D 7 6 5	♦ KN 2
♥ D 8 3	♦ 8 5
♦ 8 5	♣ 5 4 3 2
♣ 5 4 3 2	
♠ 9 8 3	♦ 10 9 2
♥ Kn 6 4	♦ K 7 6
♦ E kn 9 4 2	♣ E K KN 8 6
♣ 10 9	
♠ E K 10 4	
♥ E k 7 5	
♦ D 10 3	
♣ D 7	

Alle var i faresonen, og som Syd til lot jeg meg å åpne med 1 grand. Ingen hadde noe mer de skulle ha sagt. Motparten begynte med å ta 10 stikk = 400. Det er kanskje ikke mer å tilføye enn at N-S på det andre bordet på en eller annen måte meldte 2 spar med 9 stikk som resultat, og at vi tapte 540 poeng på et tilsynelatende «gå ut» spill.

Det var da jeg begynte å tenke. Hele natten etter gikk med til grandåpningene. Noe måtte vel være galt? Man får

kritikk for å melde en utgang som er bet, mens motstanderne stanser laverne. Men får man kritikk for ovenstående spill? Nei, det finnes nemlig ikke feil her!

Det var den natten jeg produserte alle tiders grandkonvensjon, som jeg drømte om skulle gjøre meg berømt. Heldigvis for mitt eget rykte har jeg aldri fortalt om den til et eneste menneske.

Konvensjonen gikk i korthet ut på at med 16–18 p. og jevn fordeling skulle det åpnes på 1 KLØVER, og IKKE på 1 grand. Nå kunne søkermeldingene begynne på et-trinnet, og da kunne vi, med alle melderunder som var til rådighet, finne ut fordeling, styrke og kontroll med fantastisk nøyaktighet.

Klokken kvart over seks om morgenen var jeg kommet så langt at jeg lå og tenkte på om 5 grand etter spørremeldingen på fem-trinnet kun skulle vise 5. kontroll i fargen, eller om det også kunne vise to 6. kontroller.

Da kom jeg plutselig til å tenke på et av av minne lyseste bridgeminner. Det er far firekantturneringen 1958 hvor jeg hadde gleden av å spille sammen med Otto Jensen, på lag med Høie–Strøm.

I kampen mot Oslo forekom følgende spill:

♠ 10 4	♦ K 9 5 2
♥ 9 5 2	♦ E 10 8 6 4 3
♦ E 10 8 6 4 3	♣ 10 7
♣ 10 7	
♠ E kn 6 5 3	♦ K 9 7 2
♥ K 10 8 6	♦ E KN 4
♦ 9 5	♦ 2
♣ 9 2	♣ E 8 6 5 3
♠ D 8	
♥ D 7 3	
♦ K d kn 7	
♣ K d kn 4	

Øst–Vest var i faresonen, jeg satt syd, og meldingene gikk (Efos).

Syd	Vest	Nord	Øst
1 gr. ¹⁾	pass	2 ♠ ²⁾	pass
2 ♠ ³⁾	pass	2 gr. ¹⁾	pass
3 ♠ ⁵⁾	Pass rundt.		
1) 16 hp.!			
2) Overføring til spar eller ruter.			
3) Obligatorisk.			
4) Overføring til ruter, men si 3 grand hvis du har to av de tre høyeste i fargen.			
5) Jeg hadde ruter Ko. og Da., men hvorfra skulle jeg få 9 stikk i grand?			

Motparten fikk 6 stikk = 100. Men Høie–Strøm var ikke til å stanse på det andre bordet. Som Ø–V meldte de 4 spar med 11 stikk. Vi vant følgelig 550 p. på spillet!

Klokken fem på halv syv sovnet jeg. Og samtidig døde kløver/grandkonvensjon her.

En times søvn gjorde godt, og da jeg sto i dusjen morgen etter tenkte jeg gjennom nattens meritter.

Jeg fant ut at jeg hadde lært en hel del i løpet av de siste timene. Bl.a. var jeg fast bestemt på å fortsette med å bruke vanlig grandåpning.

Hvorfor skal man syte fordi om det av og til går på tverre? «For å oppleve de store gleder i livet må man først ha opplevd sorger og skuffelser», har en stor mann engang sagt. Det gjelder også i bridge.

Jeg «lovet» i innledningen et par varianter. Disse kan kanskje være av interesse for den alminnelige spiller som bruker 2 kløver som søkermelding etter 1 grandåpning. (Ikke Efos).

Hvorledes melder f.eks. De og makker 4 hjerter her?

♠ D 5 3	
♥ K kn 10 6 2	
♦ 8 3	
♣ K 7 6	
♠ E kn 10 2	
♥ D 5 4	
♦ E 7	
♣ E d kn 5	

Hos oss vil meldingen gå:

Syd	Nord
1 gr.	2 ♠
3 ♠	3 ♠
3 ♠	4 ♠

3 kløver viser maksimum grand med minst en edel 4 kortsfarge ikke 5 kortsfarge. 3 ruter er ny søkermelding. Den spør etter ENTEN 3 ELLER 4 KORTS EDEL FARGE! Grandåpneren skal alltså si 3 hjerter hvis han har mer enn to kort i fargen.

Man kan ikke unngå å komme i den teoretiske riktige kontrakt etter meldingene 3 kløver — 3 ruter, fordi svarhånden etter 3 kløver vet at åpneren har edel 4 kortsfarge, og fordi åpneren på sin side vet at svarhånden, etter 3 ruter, har en edel 5 kortsfarge! Hvis De er interessert vil jeg be Dem selv studere de variantene som kan oppstå.

Opp hvis jeg ikke treffer Dem for mye, vil jeg også vise en annen variant. (Det er fremdeles en betingelse at De bruker 2 kløver som søkermelding.)

Syd	Nord
1 gr.	2 gr.

Hva betyr 2 grand hos Dem?

Hos oss er det ordre til åpneren: si 3 kløver!

Svarhånden kan nå ha:

- 1) Kløverfarge — han vil spille 3 kløver.
- 2) 6 korts ruterfarge med en av de tre høyeste honnører på topp.
- 3) Langfarge i spar eller hjerter, hvor hånden er for sterkt til å si 2 og for svak til 4.

I de to siste tilfellene melder selv sagt svarhånden sin farge etter 3 kløver fra åpneren.

Jeg skylder kanskje å gjøre oppmerksom på at vi under turneringer har praktisert å gjøre motparten kjent med disse meldingene etter som de har dukket opp.

Ja, dette var igrunnen det jeg hadde på hjertet, men tilslutt vil jeg gi Dem et godt råd.

Hvis De noen gang skulle få lyst til å lage en ny meldekonsesjon, la det aldri gå ut over nattesøvnen. Det tar for meget på kreftene. (Jeg taler av erfaring).

HANS BIE

PROBLEM KUBEN

Redak-
torer
FERENC JUSZT
HELGE VINJE

I problemklubben kan De få bedømt Deres melde- og spilleteknikk. Frøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 melderoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egen svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig, kan De notere Dem 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket og selv om de stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være missfornøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et tatturlig meldesystem med honnør beregning etter skalaen 4—3—1. Grandåpningen er basert på 16—18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Blackwoods 4—5 grandkonvensjon.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene inneholder en feilanalyse. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort redegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlete spilkkort. Løsningen sendes: Engens Forlag, Postboks 801, Oslo. Merk konvolutten «Problemklubben».

1. Syd har:
♠ K 5 4, ♥ E K Kn 10 9 5, ♦ 6, ♣ K D 7.
Nord—Syd i sonen, Vest gir.

Vest Nord Øst Syd
pass pass 1 ♠ 3 ♥
pass 3 gr. pass ?

Svar: Poeng:

2. Syd har:
♠ 6, ♥ E K Kn 10 9 5, ♦ K 5 4, ♣ K D 7.
Nord—Syd i sonen. Vest gir.
Vest Nord Øst Syd
pass pass 1 ♠ 3 ♥
pass 3 gr. pass ?

Svar: Poeng:

3. Syd har:
♠ E 10 9 8, ♥ E K D 9 4, ♦ D 9 7, ♣ D.
Ingen i sonen, Nord gir.

Nord	Syd
pass	1 ♥
2 ♥	2 ♠
2 gr.	?

Svar: Poeng:

4. Syd har:
♠ D 4, ♥ K 7 2, ♦ 10 4 2, ♣ E K 9 8 6
Ingen i sonen.

Syd	Nord
1 ♣	1 ♠
2 ♣	3 ♦
3 ♣	4 ♣
?	?

Svar: Poeng:

5. Syd har:
♠ D 4, ♥ 10 7 2, ♦ K 4 2, ♣ E K 9 8 6
Ingen i sonen.

Syd	Nord
1 ♣	1 ♠
2 ♣	3 ♦
3 ♣	4 ♣
?	?

Svar: Poeng:

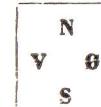
6. Syd har:
♠ E K 10 4 2, ♥ E 9 8, ♦ K, ♣ D kn 8 4.
Ingen i sonen, Nord gir.

Nord	Syd
1 ♥	1 ♠
2 gr.	?

Svar: Poeng:

7.

♠ 10 4
♥ E K D
♦ D Kn 10 9 6 3
♣ D 5

♦ D Kn 7 3
♥ Kn 6 2
♦ 7
♣ K 6 4 3

Syd spiller 3 grand. Motparten har ikke meldt. Vest angriper med spar 5. Spar 4 fra bordet, Øst stikker med esset og Syd legger spar 3. Øst returnerer spar 9. — Hvordan skal Syd spille? Poeng:

10.

♠ E Kn 5 4 3 2
♥ E 7
♦ E K 8 5
♣ 2

♠ K Kn 5
♥ K 6
♦ 7 6 3 2
♣ E 7 5 2

8.

♠ E 4 2
♥ E D 8
♦ E 8 5 4
♣ K 8 4

Syd spiller 3 grand. Motparten har ikke meldt. Vest starter med kløver D. Som får beholde stikket. Øst legger kløver 6. Vest fortsetter med kløver knekt som stikkes med Kongen. Øst legger kløver 3. Spilleren trekker ruter 4, Vest kommer på med 9en, men Øst stikker over med Damen og spiller hjerter Knekt som stikkes med Kongen. Vest legger hjerter 7. Liten ruter fra bordet og Øst kommer på med hjerter 3. Spilleren legger liten ruter og Vest kommer inn på 10en. Vest trekker kløver 10 som stikkes på bordet, Øst kaster hjerter 4. — Hvordan skal Syd fortsette? Poeng:

♠ E
♥ D Kn 5 2
♦ Kn
♣ E 8 7 5 4 3 2

♠ K 10 6
♥ E K 9 7 4 3
♦ D 10 9 5
♣ —

Syd spiller 6 hjerter. Motparten har ikke meldt. Vest spiller kløver 6 ut. Bordets ess får stikket, Øst legger kløver K og syd kaster ruter 5. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

♠ E Kn 5 4 3 2
♥ E 7
♦ E K 8 5
♣ 2

♠ 9
♥ K D Kn 10 8
♦ 10
♣ K D Kn 10 9 4

Syd spiller 6 hjerter. Motparten har ikke meldt. — Vest spiller kløver 3 ut. Øst stikker med esset og returnerer kløver. Vest legger i hjerter 4. — Hvordan skal Syd spille?

Poeng:

LØSNINGENE:

1. 4 hjerter: 10 poeng.
2. pass: 10 poeng.

Disse to oppgavene kan diskuteres under ett. I det første tilfelle skal Syd ta ut makkers 3 grand — ikke fordi han er redd sparfargen, tvertimot: sannsynligvis er sparene altfor godt dekkete og derfor kan det gaps et stygt hull i ruterfargen... — I det andre tilfelle skal Syd la 3 grand stå til tross for singeltonen i spar. Nord må tiltenkes at han vet hva han gjør og er sparfargen virkelig tilstrekkelig dekket så kan han ikke ha meget utenom